

JAN LILLEBY

I... N... N... L... E... D... N... I... N... G

Dette er en redigert utgave av boken – pr. 19. oktober 2022.

□□□□ Helt siden jeg startet mitt nettsted for flere år siden, har jeg tatt opp det omdiskuterte□□ emnet □□ om guddommelig helbredelse og bønn til Gud. Jeg har omtalt de ni nådegavene i 1. Kor. 12-14 i mange forskjellige vinklinger. Mine nyeste bøker omtaler okkultismen i pinselæren mv.

Bibelen viser at da apostlene forkynte Den nye Pakt til Israel, slik□□ det fremgår av hele historien i Apostelgjerningene, var mirakler, tegn og under en del av den apostoliske utrustning gitt dem av Jesus Kristus ved Den Hellige Ånd.

Mark. 16 som omtaler slike mirakeltegn nokså detaljert, viser oss hva Gud gav det troende Israel i Den nye Pakt for dem. Bibelen viser helt udiskutabelt at Den nye Pakt var lovt dem, og ingen andre. J.fr. Jer. 31, 31-34, Hebr. 8, 6-10 og Luk. 22, 20. □□ Det skal vi se på i boken. Menigheten, Kristi legeme – også av Paulus kalt 'Ett nytt menneske' i □□ Ef. 2, 15, deler ingen løfter med Israel på noe som helst område. Løftene gitt Israel i Den nye Pakt var eksklusivt til dem og deres proselytter. Menigheten kom ikke til, før Israel falt i Apg. 28, 25-28.

Dermed vet vi at den kristne 'folkeopinion' som har antatt i århundrer at Den nye Pakt (Det nye Testamente) er til menigheten, er inne i en kollektiv suggererende løgn. Pakten ble bare gitt til Israel slik vi ser dem beskrevet gjennom evangeliene, og særlig i Apostelgjerningene. Vi kan ikke løsrive Guds mirakler og undere i aposteltiden, fra Den nye Pakt som ble presentert dem ved apostlenes forkynnelse. Miraklene hørte kun det troende Israel til, pinsefestens dag i Apg. 2 hørte bare det allmenne Israel til (i hht. Mose lov) og Den Hellige Ånd valgte å manifestere seg for de 120 troende jøder på Øvre Salen, samt i ettertid, alle de tilstedeværende jøder og proselytter som var i Jerusalem i 'Ukenes fest' – pinsefeiringen.

Hedninger i alminnelighet hadde ingen adgang til pinsen, men vi var utestengt fra alt som gjaldt Israel (Ef. 2, 12). □□

Bare dette at Paulus hadde blitt observert inne i Jerusalem sammen med□□ **én hedning**, Trofimus, gjorde at den judaistiske gruppen jøder (fra Asia) der hadde gått helt 'Bananas' – og trakk den uriktige konklusjon, at Paulus hadde dratt med seg denne□□ **ene hedningen (!)**□□ inn på tempel-området. □□ Hvorfor ble de oppbrakte? □□ (Apg. 21, 27-29). Dette var i år 59 e.Kr.

Jo, det var□□ **total-forbud mot enhver hedning inne på tempel-området!** □□□□ Og så påstår pinsebevegelsen/trosbevegelsen/karismatiske bevegelsen i samlet flokk, at hedninger var inkludert på Pinsefestens dag og utgytelsen av Den Hellige Ånd over de 120 på Øvre-Salen. Dette er fullstendig galt, for dette forbudet satt langt inne i jødedommen – i århundrer – vår tid, altså vi hedninger,□□ var ennå ikke kommet i forhold til et evangelisk frelsestilbud, se Rom. 2, 14-16 – vi var ennå bare slike som handlet ut fra samvittigheten slik Paulus lærte.

Jesus var aldri utsendt til oss hedninger,□□ **men bare til de fortapte får av Israels hus**, akkurat□□ slik forutsetningen var hos Jer. 31, 31. Jesus sa dette selv i Matt. 15, 24.

Paulus lærer at Jesus ble en tjener□□ **bare□□ for□□ de omskårne□□** (jødene og deres proselytter), Rom. 15, 8.

Paulus lærer også – som en kontrast – at□□ **bare ham selv** var utvalgt

av Gud til å være “..forkynner og apostel og lærer for hedninger.” 2. Tim. 1, 11. Da utelukkes Peter og de elleve. (Se også Gal. 2, 7-8).

Israel falt helt fra Gud i Apg. 28, 25-28, der Paulus ved Jes. 6 erklærer at nasjonen sluttgyldig og definitivt *ikke ville omvende seg*, ergo vil dommen fra Jes. 6 ramme dem. Og det gjorde den i år 70 med ødeleggelsen fra romerhærene. Israel hadde oversittet fristen med det ‘Ekstra nådeåret’ fra Jesu lignelse i Luk. 13 og fikentreet (Israel) – altså de 30 år med apostlenes forkynnelse. Det første nådeåret, (se Jes. 61, 2) var tiden fra Jesu fødsel og til hans himmelfart, og på grunn av at han ba for Israel da han hang på korset, gav Gud dem 30 år til å angre deres korsfestelse av Jesus, og omvende seg og ta imot Den nye Pakt forkynt dem.

Men de ville ikke, og dermed ble Den nye Pakt og dens mirakelløfter til Israel abortert!

KAPITTEL 1

Har Jesus begynt forskjellsbehandling?

Jeg kan ikke annet enn legge merke til den inkonsekvens som svært mange kristne legger for dagen, i spørsmål om såkalt ‘Guddommelig helbredelse’ og mirakler slik vi ser Jesus og apostlene i Det nye Testamente.

Selv har jeg nok lidd av samme holdning: Man aksepterer som ‘Bibelsk’ det faktum at i forbønnsituasjoner så blir noen helbredet, men som regel, de fleste blir ikke helbredet.

En pastor som jeg har hatt en del frem-og-tilbake kontakt med over email de senere månedene, er så ærlig at han for sin del og sin menighets del, sa til meg at bare cirka én av tusen – altså en promille (!) av de syke som tas under forbønn i menigheten, opplever å bli friske. **BILDE: Jesus helbreder en syk.**

Tidligere har jeg på en måte vært litt resignert over dette med Guddommelig helbredelse, og tenk at Gud nok må stå fritt og bare helbrede de han selv ønsker å helbrede. Og så får vi finne oss i at han velger å ikke svare på enkelte (flertallets!) bønner hva gjelder sykdom og helbredelse.

Men i de senere ukene har jeg sett i Bibelen at jeg nok må ha glippet noe i min vurdering av hva Ordet sier om Gud, om Jesus og om *Herrens måte å behandle troende på*. Ikke bare i spørsmål om helbredelse og mirakler, men i det hele tatt.

Bibelen har et ord her som vi nok ikke helt har sett konsekvensen av: Gud gjør ikke forskjell på folk, 5. Mos. 10, 17; Rom. 2, 11; Gal. 2, 6.

Men i dette bildet må vi forstå og ikke være enfoldige eller dumme og uryddige: Det er klart at i de forskjellige tidene, særlig fra Abrahams utvelgelse og løftet til ham, så gjorde Gud en KLAR UTSKILLELSE, og videre da Moses og Sinai-pakten kom og Herren dannet sitt nå så gamle eiendomsfolk, så sa han til Moses og Israel på sletten ved Horeb:

“Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom **FRAMFOR ALLE FOLK – FOR HELE JORDEN ER MIN.”** 2. Mos. 19, 5.

Når vi ser Guds eget ord, som her ble gitt Israels barn under Moses, så ser vi tydelig at her skiller Gud Israel ut fra verden for øvrig – han setter dem (hvis de viser lydighet) **OVER ALLE ANDRE FOLK PÅ JORD.** Det blir dermed en markant forskjell!

Skal dette da defineres som om Gud nå begynner å gjøre forskjell på

folk?

Nei, selvsagt ikke. Dette var en Gud-villet utvelgelse for et bestemt formål: Den framtidige verdensfrelsen som skulle komme med et Kongerike i Israel der Kristus skal styre verden til en tid med fred og overflod, og velsignelser som ingen klarer å telle opp. Selv om altså Gud her **setter ett folk framfor alle andre i verden**, så er det ikke ensbetydende med noen forskjellsbehandling.

5. Mos. 10, 17 sier betegnende og forsikrende i sannhet:

"For Herren deres Gud, han er gudenes Gud og herrenes Herre, den store, den mektige og den forferdelige Gud, som ikke gjør forskjell på folk og ikke tar imot gaver (lar seg ikke kjøpe)".

Det vi ser av dette, er helt klart: Ordet sier oss her om Guds vesen og moral, at Gud ikke gjør forskjell innen den gruppen han til enhver tid måtte ha utvalgt og kalt til en oppgave, som er høyere enn denne gruppen selv – nemlig at de skal bli brukt til andres velsignelse!

Bibelen forteller oss dermed helt klart at Gud ikke har utøvd urettferdig forskjellsbehandling den gang han utvalgte Abraham foran andre personer, eller utvalgte hebreerne framfor andre grupper på jord. Nei, dette hører inn under Herrens disposisjoner av verdensfrelsen, og ikke på kort sikt, men med hele verdens framtid for øyet og på sitt hjerte.

Rom. 2, 11 sier oss mer, det tales om å skille på GODT OG ONDT, rett og riktig, mørke og lys, søtt og surt. Det handler om at Gud behandler i sine dommer, mennesket helt rettferdig innen den tidshusholdningen som til enhver tid råder. I Romerbrevet er man ennå bare inne i Den nye Pakt til Israel, og nådefrelsen med jøde og hedning satt likt ligger ennå fram i tid med så mye som 4-5 år. Brevet ble skrevet i Jerusalem i år 58 og tilsvarende det vi leser i Apg. 21-23 kap. og opptakten til varetekten av Paulus på grunn av den jødiske mobben.

"Trenghet og angst skal komme hver menneskesjel (jødene og den store trenghet) som gjør det onde, både jøde først og så greker (proselytt). Men herlighet og ære og fred (når Jesus kommer og oppretter Riket i Jerusalem) skal hver den få som gjør det gode, både jøde først og så greker (proselytt). For Gud gjør ikke forskjell på folk, alle som syndet uten å ha loven, skal gå fortapt uten loven, og alle som har syndet under loven, skal dømmes ved loven." Rom. 2, 9-12.

Med andre ord, å gi den onde og vantro og ulydige jøde (sammen med deres proselytter) straff og fortapelse for hans ondskap, og å gi den lydige og troende som gjorde det gode, herlighet og ære og borgerskap i Israels Kongerike når Jesus kom fra himmelen er rettferdighet i praksis, og ikke noen forskjellsbehandling.

Så kommer vi til bønnesvar i forbindelse med guddommelig helbredelse.

Den samme Gud som sa til Moses og hebreerne at han hadde satt Israel OVER ALLE FOLK PÅ JORD, han fortsatte å tale til dem. Ikke minst om sin nåde og beskyttelse og velferd når de bare ville ta hans ord i akt og lyde Herrens røst:

"Dere skal tjene Herren deres Gud, og han skal velsigne ditt brød og ditt vann. Og jeg vil holde sykdom borte fra deg." 2. Mos. 23, 25.

Dette ordet handler ikke om guddommelig helbredelse! Det handler om å bli total-beskyttet mot å få sykdom. Det er en helt annen sak enn helbredelse. Allikevel er det villfarne kristne som trekker dette ordet i Bibelen inn over sine egne liv, og nærmest forlanger at Gud skal holde sykdom borte fra en. Men dette løfte var bare gitt til de han da handlet med, Israels folk under Sinai-pakten, og i egenskap av å være et særskilt utvalgt folk framfor alle folk. Med andre ord, det ville være absurd om da Gud skulle, etter å ha lovt Israel total særbehandling, plutselig begynne å strø ut guddommelig beskyttelse mot sykdom til alle andre folkeslag på den tiden! Vi er vel ikke totalt hjernedøde, hva? Vi forstår vel at når Gud sier han har satt et visst folk FRAMFOR alle andre, så er det i fullt alvor. Da får altså INGEN

ANDRE enn dette ene folk, de velsignelser som dette folket er lovt. Har leseren oppfattet poenget?

Men slike løfter gitt Israel, ble ikke gitt under betingelsesløs betydning, en blanko underskrift. Nei, de måtte lyde og tjene Herren, slik vi leste.

Herren sier til dem videre: Jeg er Herren din lege!

Men fremdeles er dette ord BARE til Israel, og ingen i verden for øvrig kommer inn under dette løftet. □□ T.L. Osborn, kjent kampanje-evangelist på 50 og 60-tallet, bruker disse □□ ordene til Israel i sin kjente bok 'Helbrede de syke' som om ordene er talt til folk utenfor jødedommen. Disse ordene gitt Israel på Sinai under Moses, var aldri gitt til andre folk, ikke så mye som et lite sekund. Osborns bok er en eneste lang misforstått vranglære om 'helbredelse ved tro'.

Jesus, apostlene, og guddommelig helbredelse.

Når vi da hopper inn i Jesu tjeneste på jord de tre og et halvt år han virket offentlig, finner vi kort summert, at han helbredet ALL SYKDOM, og alle demonbesatte i hans vei ble befrikk. □□

Ikke rapporteres det om ett eneste tilfelle der den syke eller plagete blir bortvist uten å få sitt bønnesvar gitt positivt med JA av Jesus. Det vil si, jødene først og fremst. Men selv hedninger (proselytter) fikk gitt seg mirakler av Jesus. Den fønikiske kvinnen i Matt. 15, samt høvedsmannen med sin syke tjener. Men alle i Israel som møtte Jesus og hans disipler på sin vei, fikk helbredelse. Selv om vi leser at disiplene hadde noen problemer idet de ikke helt maktet å ta itu med all demonbesettelse. Men Jesus, Guds Sønn, han hadde ikke noen problemer med å gi folk regelrette undere og mirakler. Tenk på Lasarus som ble oppvakt etter fire dager i graven, og Jesus som drøyde bevisst for at han skulle være død, for at Gud på denne måten kunne □□ få desto større ære og lovprisning.

Fra Jesus stod fram i Israel år 29, stod han i tjeneste for å oppfylle Jer. 31, 31-34 om en NY PAKT til Israel, som skulle overgå og justere den daværende Sinai-pakten. Paulus i Hebreerbrevet kalte det for 'En ny og BEDRE pakt' (Hebr. 8, 6-10). Jesus demonstrerte således at helbredelse ved Guds kraft og Den Hellige Ånd (Åndens nådegaver, 1. Kor. 12-14) var noe som ble gitt ALLE troende i Den nye Pakt til Israel.

Derfor er det at vi finner apostlene etter at Jesus for til □□ himmelen, som Guds tjenere for Israel som □□ bare fortsatte der Jesus ble avbrutt. Tillagt løfte om Jesu gjenkomst for å komme ned og opprette Kongeriket i Jerusalem, ble apostlene sendt ut med en utrolig kraft fra Herren, til å helbrede alle syke. Vi leser dette i hele Apostelgjerningene. Mirakel på mirakel, under på under, tegn etter tegn, ja, selv døde ble oppreist og demoner ble utdrevet, til israelsfolkets store og gledelige forundring.

Men ennå er vi inne i den samme utvelgelsen som begynte den gang i Sinai: Herren satte Israel OVER ALLE FOLK på jord, og løftet om å bli holdt fri fra sykdom og at Herren var sitt folks lege, stod ved makt på samme måte, - men nå □□ demonstrert ved Kristus, Israels Konge og regent som var sendt fra Gud. Men i eksil i himmelen □□ hos sin Far.

Om disse løftene var blitt overført på oss, menigheten, i ettetid av Israels fall fra Gud i Apg. 28, 25-29 (de ville ikke nasjonalt omvende seg, Jes. 6 mv.) ville vi vært under samme ordning som det Israel var under Sinai-pakten og Den nye Pakt til Israel i Jesu blod.

Da ville vi, menigheten, blitt helbredet ALLE SAMMEN – uten unntak. Bare vi trodde på Jesus og underordnet oss Den nye Pakt. For Bibelen vitner at ALLE som trodde Jesus i Den nye Pakt til Israel, de ble helbredet...så sant de var pasienter og hadde kontakt med apostlene og deres tjeneste og var medlem i deres menigheter.

Apg. 5, 16: ALLE BLE HELBREDET

Men i vår tid, med den vranglæren som er kommet gjennom pinsekarismatikken – så har man plutselig fått en Jesus som bare helbreder én av tusen, og alle de 999 syke utover den éne, må ta til takke med doktorbesøk om han i det hele tatt noen gang vil bli helbredet. Vi må jo da ha såpass tilgangsyn og allmenn forstand i troen at vi skjønner at det ikke er Gud og Kristus som opererer på en slik måte. Gud gjør ikke forskjell på folk, INNEN DEN GRUPPE og den tidshusholdning som til enhver tid råder i historien. Nå er vi inne i nådens husholdning, i lang ettertid av Israel i Den nye Pakt. Det er helt andre forhold i troen nå!

Vi lever nå i lang ettertid av da apostlene forkynte Kongerikets evangelium til Israel i Den nye Pakts troslære...vi lever i den nye husholdningen som ble gitt Paulus ved særlig åpenbaring i Rom år 62, slik vi ser i Efeserbrevet og Kolosserne, husholdningen i hht. hemmeligheten som var skjult i den tid som var forut for denne åpenbaringen: En troende gruppe i Kristus, utvalgt FØR Gud skapte verden. Ef. 3, 1-9; Kol. 1, 25-26.

I motsetning til tiden med apostlene og mirakelvirksomheten i Apostelgjerningene, der alle ble helbredet, så lever vi i en tidshusholdning som har avløst den forrige. Mose lov er ikke ved makt, Ef. 2, 15. Og jøde og hedning er nå satt likt i troen, til 'Ett nytt Menneske' – det er Kristi legeme, menigheten – som ikke må forveksles med Israel slik vi ser i Apostelgjerningene. Ingen mirakelgaver er lovt menigheten som noen åndelig utrustning. Ingen nådegaver a la tunger, profeti, exorsisme, helbredelse eller dødes oppvekkelse. Vi er ikke gitt å overta Den nye Pakt som engang ble lovt Israel. Vi har den frie nådefrelsen i tro, uten gjerninger. Ef. 2, 8.

I bibelens to yngste skriv, Efeserbrevet og Kolosserbrevet (omkring 63 e. Kr.) – der vi finner det frie nådeevangeliet etter Guds åpenbaring til apostelen Paulus, så har intet som korresponderer med Markus 16 og «...disse tegn skal følge de som tror, ... på syke skal de legger sine hender, og de skal bli helbredet...». Vi kan ikke bare på privat initiativ 'lese inn' det Jesus lærte til sine tolv apostler tretti år før Paulus fikk åpenbart hemmeligheten, tiden med menighet slik vi nå har det. Nådeevangeliet fantes ikke i verken de fire evangelier eller Apostelgjerningene! Dette er sikrere enn banken.

Og la oss ikke glemme det helt åpenbare: Det er i løpet av denne tiden med nådeevangeliet, særlig de siste 100 år – at vi finner en **legevitenskap** som kan bytte ut ødelagte indre organer i mennesket med 'nye', og operere inn elektroniske vidundre som f.eks. Pacemakere som regulerer hjerterytmen hos syke som ellers ville vært dødsdømte. Dette gjør selvsagt ikke legevitenskapen til 'gud' – men ingen kan si at vi er overlatt til null og niks, etter at Gud lot guddommelig helbredelse opphøre med Israels fall! Og jeg har skrevet lange utredninger og med navns nevnelser over såkalte kjendispredikanter både i inn og utland, som **allikevel går til leger og kirurger når de ikke får svar på sine bønnekrav** om guddommelig

helbredelse. De er de mest miserable hyklere i kristendommens historie. Deres falske og meningsløse tøv om 'Legedom i Jesu sår' er et luftslott, et Fata Morgana som intet utretter, annet enn å trette ut allerede syke troende mennesker! (Se artikkel om Hobart Freeman, trospredikanten som er bannlyst av trosbevegelsen, fordi han var den eneste som stod konsekvent på trosbevegelsens falsklære om helbredelse ved tro alene, og døde av det. Og tok med seg nesten 90 menighetsmedlemmer i samme katastrofale misforståelse av Guds ord. Mange av dem ville vært i live i dag dersom de ikke hadde misforstått Guds ord).

Det er skuffende å konstatere at en av mine gamle venner, som i en rekke år har drevet som kampanje-evangelist i tredje verden – i siste nummer av sitt nyhetsmagasin – ennå lærer ut de falske tesene fra trosbevegelsen/pinsekarismatikken, etter at jeg har lagt tydelig ut for ham hvordan det har seg med bl.a. helbredelse osv. nå i nådens tidshusholdning. Han velger heller å bli klødd seg i øret av 'lærere' som driver evangelisk eventyrfortelling! Denne kampanje-evangelisten avslører seg selv som en ren hedensk og overtroisk kar. Jeg tar et lite utdrag:

"Dersom ikke du og jeg passer på, vil frykt for blant annet kreft begynne å male skrekkbilder i våre tanker. – Tenk om jeg blir syk. Naboen fikk kreft. En i min nærmeste familie ble syk. Jeg kommer sikkert til å dø av kreft eller annen sykdom. Min gode venn, det er faktisk livsfarlig å sysle med slike tanker. Ta autoritet over frykten, og kast slike djevelske bilder ut av stua i ditt sinn – i Jesu Navn! (min utheving) La Guds Ord og løftene om guddommelig helse male bildene i ditt sinn. Heng opp bilder av deg selv som frisk og opplagt, beskyttet fra alle verdens sykdommer (min utheving).

□□ □□ □□□□

Jeg vil nevne i denne sammenheng at han ikke er helt ærlig og likefrem: For ikke lenge siden døde en kjær ung ektemann i hans familie av sykdom, og jeg vil vel tro at sorgen ennå ikke har sluppet taket. Hva om han hadde brukt oppskriften som han legger fram her?

□□□ Eller er det heller slik at dette ganske enkelt ikke virker? □

Det vil da si, at Jesus faktisk gjør forskjell på folk – noen lar han bli helbredet, og ANDRE LAR HAN IGJEN SYKE OG DØENDE...selv medlemmer av kampanje-evangelisters familier rammes! Vi forstår vel nå håper jeg, at Jesus ikke driver forskjellsbehandling, og min utlegning ovenfor er sannferdig. Be for denne stakkars villfarne kampanje-evangelisten, at han får byttet ut alle sine falske pinsekarismatiske 'griller' – som har fordreid hans sinn bort fra Guds Ord i mange år. Det er trist å se gamle venner gå på denne ubibelske veien...og så har vi allerede fått oss levert Guds Ords sannhet like i hånden, ved Paulus. Men vi må lære å skille i Guds Ord (2.Tim. 2, 15).

Ja, det er forskjell fra Israel under Sinai-pakten og under Den nye Pakt, og til den nye tiden der menigheten ble organisert etter Paulus' åpenbaring av hemmeligheten i år 62, Ef. 1-3 kap. Men Gud gjorde ikke forskjell på folk innen den gruppen han handlet med da Den nye Pakt ble forkynt i Israel under apostlene: Alle ble helbredet og befridd, så sant de trodde apostlene.

Gud gjør heller ikke forskjell på folk i dag, innen den gruppen han nå handler med, menigheten: Ingen blir guddommelig helbredet, for han har ikke gitt oss noen spesiell nåde og mirakelssystem slik han engang gav Israel i troen. Han gjør ikke forskjell på folk! Men som sagt, vi har legene...ikke sant? □□

Den som tror at Gud i dag helbreder (ved mirakler) noen men ikke alle, han gjør vold på Bibelens klare lære om Guds etikk og moral, og blir således en fiende av Guds ord. Vær varsom med å komme med noen form for dommer over Guds handlemåter i menighetens tid. Ikke la deg dupere av sektlærer og kristne underholdnings-møter der man viser total forvirring og mangler helt forståelse i Guds ord.

KAPITTEL 2

Korstogs-teologi er en grov falsklære

Er det ikke merkelig at du ikke finner verken 'Korstogs-teologi' eller 'Korstogs-metodikk' i Bibelen? Massekampanjer kommer ikke fra Bibelen folkens. Pastorer som skryter av å ha store forsamlinger – enten det er tusen, totusen eller...som Joel Osteen i Texas, USA, med cirka 45 000 medlemmer (!) – så er dette ikke verken noen Bibelsk normal-verdi eller noe positivt tegn på at Gud skulle være med slike pastorer/evangelister. Jesus i sine advarsler til sine tilhørere gikk motsatt vei: Gå inn gjennom den trange port, for bred er den vei og vid er den port som fører til fortapelsen! Dette prinsipp er gyldig i enhver tidshusholdning, også i vår tid med nådeevangeliet. Dere som er i store mega-forsamlinger: Ta dere i vare, om dere er i tvil om ektheten i forkynnelsen, da kom dere bort så fort som råd er! Som regel er det total vranglære som råder i slike mega-forsamlinger og ikke det rene nådeevangeliet!

Vi skal straks komme til hovedpunktet, men bare en liten sving innom selve metodene som brukes av det være seg de store steinrike (på gaveinntekter) 'Korstogs-keiserne' Benny Hinn og Reinhard Bonnke – eller av disses kopiversjoner fra hjemlige trakter.

Bibelens mal er apostlene, selv om man kan bruke dagens oppfinnsomhet en del. Men denne malen følges i allfall ikke av noen jeg vet om.

Det nærmeste man finner er de 3000 på Pinsefesten i Apg. 2, og siden de som etter den dagen ble tillagt den messianske menigheten i Jerusalem og Judea. Filip i Samaria år 36-37, fire fem år etter Pinsefesten i år 32, får store deler av byen til å omvende seg. **BILDE: Bonnke i Afrika, Nigeria, med 150 000 tilstede...**

Men leser vi hvilken gruppe mennesker som telles opp tidlig i Apostelgjerningene, finner vi bare jøder, altså slike som ALLEREDE TRODDE på Gud Jehova og som nå tok imot hans Sønn Jesus Kristus idet apostlene tilbød Israel å få det profeterte kongeriket, med Jesus som konge.

De misjonerte ikke hedninger, dette var de ukjent med og hadde faktisk mosaisk forbud mot omgang med oss hedninger (slik jeg poengterte i min Innledning ovenfor). Vi kunne den gang bare bli *underdanige proselytter*, og da som rene unntak fra regelen. Apg. 10 med Peter og Kornelius' hus samt den ekstremt sjokka reaksjonen hos de øvrige apostlene på Peters besøk til Kornelius, en romersk hedning, i Apg. 11, viser at det var **helt uhørt at hedninger skulle tas inn i det gode selskap**, den messianske jødedom for Kongeriket i Israel. Se min forrige artikkel.

Peter var ikke på 'Korstogs kampanje' i Apg. 2 – han var en jøde som overholdt Mose krav til å holde 'Ukenes fest', den såkalte 50. dagen etter påske, som var en sabbatsuke for jødedommen, en feiring vi hedninger var utestengt fra (Ef. 2, 12). Pinsefeiring er (var) en ren jødisk høytid pålagt ved Mose lov. Peter talte ikke til en svær folkemengde med ufrelste hedninger, han talte til nasjonen Israel i dennes hovedstad, i en tid da innbyggertallet i byen var nesten tredoblet på grunn av pinsefeiringen. En gjennomgangsfrase fra Peter i hans taler var: "Israelittiske menn", eller "Jødiske menn..." Apg. 2, 14 og 22.

Siden får vi eksempler i Apostelgjerningene om Filip i Samaria – samme publikum om enn det også var samaritanene der.

Samme jødiske publikum også senere, da Paulus ankom forskjellige provinser i Romerriket i det som nå er Tyrkia: Han gikk til synagogene, der jødene var samlet med sine proselytter (grekerne) – han holdt ikke masse-kampanjer. Oppstyret i Efesus Apg. 19 først med den store helbredelses-bølgen som Den Hellige Ånd virket gjennom Paulus, fulgt senere av folkeopprøret i byen på grunn av Diana-smedenes bakvasking av apostelen, var ikke som følge av at Paulus holdt korstog osv. – men som evangelister i dag påstår er deres forbilde.

Så konklusjon med å samle sammen en svær masse mennesker for dermed etterfølge apostlenes eksempler, er et rent luftslott og en bløff mildest talt. Apostlene drev på ingen måte slik som dagens korstogs-keisere! Heller ikke finner vi 'Massebønn for syke' i NT!

Så til hovedpunktet, 'Korstogs-teologien'

Denne er en total bortebom og en kjempemiss av det helt store: De fleste, om ikke alle korstogs-evangelister, påstår at de er kalt av Gud til å forkynne for hedninger – særlig i den 'unådde' tredje verden – for hvis ikke disse først får høre evangeliet om Jesus, så kan ikke Jesus komme igjen!

Dette er i seg selv en ren falsklære og er det samme som å lyve for kristenheten. Jesu komme for annen gang vil aldri være for menigheten, men bare for Israel.

Her er de helt villfarne i Bibelen! Menigheten venter ikke på Jesu gjenkomst – for dette kommet er bare satt opp for Israel slik at de kan få det profeterte Kongeriket i Israel og Jesus som Messias-kongen. Det kalles populært for Tusenårsriket ut ifra at det ses som det skal vare i tusen fulle år. (Åp. 20, 4).

Menigheten er en annen gruppe troende enn Israel, og arver ikke felles med dem og skal dermed heller ikke dele Kongeriket med Israel. Menigheten har løftet om himmelen der oppe hos Kristus, j.fr. Ef. 1-3 kap.

Selve 'brekkjernet' her, at man må ut til hele verden først for at Jesus skal kunne komme igjen, er falsk lære. De henter dette fra Matt. 24, 14 i hovedsak:

"Og dette evangeliet om kongeriket (i Israel) skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme."

Her er det både feil anvendelse/forståelse kombinert med feil oversettelse! Djevelen har maktet ved sitt manipulasjonsspill å få mennesket til å vrenge og vri Bibelen nesten fra hverandre i forhold til hva Jesus og apostlene sa.

Uttrykket 'Hele jorden' er hentet fra gresk kosmos (verden) og gés (jorden) og betyr ikke bare hele verden/jorden, men brukes også om enkelt-nasjoner, steder, områder (regioner) og universet der ute. Kosmos og gés (se Strong nr. 1093) er uttrykk som ikke kan oversettes uten at sammenhengen leder an bruken. Sammenhengen i Matt. 24 er omstendighetene rundt Jesu annet komme for å opprette riket for Israel. For Israel og ikke for verdens nasjoner. Uttrykket 'Over hele jorden' er dermed feil, det skal stå 'Over hele landet Israel' – for rammen og sammenhengen er at Jesus kommer til Israel, han skal oppfylle løftet gitt Israel ved den nye pakt (se Esek. 36ff). Det er samme erkefeil begått her i Matt. 24 som begått i Matt. 28 vedrørende hvor på jorden misjonsbefalingen skulle bli utført, nemlig ikke ute hos hedningene men bare innen Israels land. Våre hjemlige, men enda mere de utenlandske korstogs-evangelistene er totale bibelamatører og totalt uten systematisk og rett bibelforståelse og bibelforkynnelse. Det er som å sette sveisere og platearbeidere til å begynne å operere på sykehusenes pasienter, en vandrende katastrofe. Bibelen leser de uten omtanke for hvorvidt det er sant det de sier fra prekestolene eller ikke.

Videre i Matt. 24, 14 nevnes '...vitnesbyrd for alle folkeslag...', altså alle folk på jord skal da etter det korstogs-evangelistene

mener, måtte høre evangeliet før Jesus kan komme tilbake. Dette er ikke riktig, for på samme vis som i Matt. 28 og misjonsbefalingen, er ikke hedningeverden implisert i dette endetidsbildet overhodet. Bare Israel. Det er bare Israel som får den store kulminerende trengselstiden som Matt. 24 handler om, for det er bare Israel som det ble profetert om skulle bli straffet i endetidens trengsel. Moses sa: "Bare en liten flokk skal bli igjen av dere – dere som var så tallrike som himmelens stjerner – **fordi du ikke hørte på Herrens (Jesus), din Guds røst.**" 5. Mos. 28, 62.

Sakarja samstemmer: "I hele landet (Israel i trengselstiden) sier Herren, skal to tredjedeler utryddes og omkomme, **bare en tredjedel skal bli spart.**" Sak. 13, 8 – og sammenhengen viser at han taler om Jesu annet komme for å opprette Kongeriket i Israel etter at trengselstiden avbrytes av ham.

Trengselstiden skal ikke ramme hedningeverden, ateister eller ikke, men det notorisk ulydige Israel for deres tross i alle århundrer siden deres fall i år 70 og romerkrigen. Les hva Esekiel 36, 21-24 sier om saken:

"Det gjorde meg ondt for mitt hellige navn (Jesus), som **Israels hus hadde vanhelliget** blant de folk som de var kommet til (siden år 70 og ødeleggelsen). 22: Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Ikke for deres skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, det (Kristi navn) som **dere har vanhelliget** blant de folk som dere er kommet til. 23: **Jeg vil hellige mitt store navn (Jesus), som er blitt vanhelliget blant folkene,** det som dere (Israel spredt hos nasjonene) har vanhelliget blant dem. **Og folkene (vi hedninger) skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren, når jeg helliger meg på dere (Israel) for deres (hedninge-nasjonenes) øyne.** 24: (Her ser vi endelig den lovlige samlingen av Israel, i motsetning til dagens falske Israel-dannelse) Jeg vil hente dere fra folkene og samle dere fra alle landene, og jeg vil la dere komme til deres eget land."

Vi må huske at Moses profeterte forbannelsen over Israel, dersom Israel ikke heller valgte velsignelsen: Å motta Messias Jesus – som er det samme som å 'Høre på Herrens deres Guds røst'. 5. Mos. 28 handler om dette. I Apostelgjerningene får vi demonstrert tydelig at Israel valgte å avvise og ikke høre på Kristus, og dermed blir Guds endelige konklusjon om dem at de **ikke ville omvende seg** på apostlenes ord, Apg. 28, 27. Og så falt Israel dermed og ble skyldige til både den straff som kom i år 70 med romerkrigen, men også en avsluttende straff i endetiden like før Jesu gjenkomst: Den store trengselstiden for Jakob, altså for Israel! Når det er Israels kristushat og kristusforakt som er gjenstand for trengselstidens straffeaksjon mot Israel, vet vi at det ikke er verden som sådan som er målet for straffeaksjonen. Vi leste fra Esek. 36 ovenfor, der Herren ses i trengselstiden som en som **HELLIGER SEG PÅ ISRAEL FOR FOLKENES ÅSYN** – han straffer og dømmer Israel i påsyn av den skrekkslåtne verden, som ser dette fra utsiden – ikke minst over BBC-World kanalen og CNN og liknende verdensmedia.

Dette er tiden – altså før selve gjenkomsten fra himmelen – at Matt. 24, 14 skal forkynnes ut: Herren gjenopptar den forkynnelse som ble avbrutt i år 62 ved Israels fall (Apg. 28, 27), nemlig tilbudet til Israel (ikke verden, hedningene) om å få Kongeriket i Israel opprettet! Og hvem blir forkynnerne denne gang?

Det forteller Åpenbaringsboken oss helt nøyaktig: De to profetene i Åp. 11 og de 144 000 israelitter som i total askese vil bli ledet av de to profetene, som faktisk er Moses og Elias. Det blir disse som gjenreiser et NYTT ISRAEL, det Israel som skal motta Jesus som konge fra himmelen. Derfor blir – jeg siterer Jesus: "…**dette evangelium om riket** forkynt for alle folkeslag (jøder fra alle folkeslag, se Apg. 2,5 og 9-11).

Dette evangelium nevnt av Jesus, er ikke vårt evangelium!

Vi forkynner ikke evangeliet om Kongeriket i Israel. Vi har et fritt nådeevangelium, og vi er en ny skapning i Kristus, som ble organisert ved at Gud gav Paulus åpenbaring om hemmeligheten om Kristi legeme, en menighet av både hedninger og jøder. SAMMEN I TRØ, og der Mose lov er avskaffet (Ef. 2, 15). Vi har intet å gjøre med dette som Gud bare handlet med overfor Israel i aposteltiden, og som skal bli sluttført når Rikets evangelium igjen blir forkynt, nemlig i trengselstiden i Israels land.

Korstogs-evangelistene, men også mega-pastorene - er så totalt ute på viddene i å oppta i seg riktig bibelforkynnelse, at de helt har bommet på hvilket evangelium det er snakk om. Det er jo *minst to organiserte evangelie-typer i NT*, samt ett som ikke er formalisert i samme forstand som de to, nemlig Skaperevangeliet, eller som enkelte bibellærere rettmessig kaller 'Det generelle Evangelium'.

Men når vi forveksler evangeliet om Kongeriket (av Paulus kalt for 'Evangeliet om det løfte Gud gav fedrene' Apg. 13, 32), med vårt nåværende frie nådebaserte evangelium "Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom" (Ef. 3, 8) så må det gå aldeles galt. For å si det på gatenorsk, de har 'Gjort på draget' - take it or leave it. De har dummet seg ut i årtier etter årtier, helt siden Azusa-Street vekkelsen med sin kristnete okkultisme og falsklære som spredte seg i verden som den beryktete pinsekarismatikken.

I vår evangelie-situasjon, er det ikke lenger noen forkynnelse/tilbud av noe slag, til Israel som pågår fra Guds side om å gi dem noe Tusenårsrike. Menigheten har bare mandat fra Gud til, jeg siterer Paulus:

"...OPPLYSE ALLE OM HVORDAN HUSHOLDNINGEN ER MED DENNE HEMMELIGHET (se vers 8) som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus." Ef. 3, 9 - menighetens oppdrag i et nøtteskall.

Vi

Apostlene gikk til Israel ut fra misjonsbefalingen fra Jesus om å tilby nasjonen Kongeriket på jord, men vårt oppdrag er å gi nådeevangeliet til alle, uansett hvor de er, og da ikke om noe jordisk kongerike i Israel, men en frelse som er beredt oppe i himmelen hos Kristus, Ef. 1-3 kap.

Når vi altså har Korstogs-evangelister som storkjeftet og selvsikre driver regelrett selvsokryt om sine utallige 'mirakler' og stor-kampanjer, ikke en gang vet hvilket evangelium de skal forkynne, da blir det så helt patetisk og fortvilet dumt!

Korstogs-teologi er en total bortebom. Likeså 'Mega-kirke teologi' slik det framtrer i trosbevegelsen (Word of Faith og Hagin fam. i Rhema Bible Church) - og ikke minst i nevnte mega-forsamling nevnt ovenfor med Joel Osteen i Texas, en elev av Rhema i likhet med både Åge Åleskjær og Ulf Ekman og en lang rekke andre falsklærere fra inn- og utland. Glem heller ikke TV-Visjon Norge med Jan Hanvold, en disippel av Aril Edvardsen i sin tid, og senere oppfulgt ved at han jevnlig drar til USA og henter ferske impulser fra alle de store virksomhetene og mega-pastorene.

Menigheten har ingen tidsfrist eller aksjonsprogram som skal innfris før menighetens tid blir avsluttet fra Guds side. (Se mine artikler om dette!).

Det er helt falsklære av evangelistene å påstå i deres websider og magasiner at evangeliet først må forkynnes over hele jorden, før Jesu komme kan skje. Jesu komme skjer etter en fastsatt profetisk tid/klokke, best illustrert ved den såkalte 'Hoseas-klokken' med Hos. 6, 2 der det tales om Israels gjenreising (se Apg. 1, 6) slik:

"Han vil gjøre oss (Israel) levende etter to dager (to tusen år). På den tredje dag (Tusenårsrikets tid) vil han oppreise oss, og vi skal leve for hans åsyn." (Se egen artikkel om Hoseas-klokken).

Israel 'Døde' i år 70 e. Kr. da de ble ødelagt, og en stor mengde sendt til Egypt som slaver (5. Mos. 28, 68) - de ble ganske enkelt

annullert som nasjon og fratatt landet av ham som hadde gitt dem det. Deres ulydighet mot Herren var årsaken. De døde som nasjon, og har ikke siden vært ansett som nasjon i Guds øyne. Slik skulle det være i 2000 år (2 profetiske dager i Hos. 6) – men da blir Kongeriket gitt dem, som ovenfor forklart, ikke minst ved Esek. 36 og Herren som skal straffe dem i trengselen fordi de vanhelliget Jesu navn hos alle folkene de bodde iblant i utlendigheten siden år 70. Dette er klokken som Herren følger i vår tid. Det har intet å gjøre med hvorvidt vi makter å fylle verden med evangeliet eller ikke. Guds profetiske program tar ingen slike hensyn. Menighetens tid slutter i samme time som Elias kommer fra himmelen for å starte den store straffeaksjonen mot det ugudelige sionistiske kristus-foraktende Israel, sammen med Moses, Åp. 11ff. Da skal Herren utøse uhyrlige plagetegn fra himmelen som vil piske og slå og brenne mot den ulydige falne jødedommen i Israel, slik vi leser i 5. Mos. 28 og Åpenbaringsbokens 7 segl, 7 basuner og 7 vredeskåler og tre veer. (Se mitt bokhefte 'Moses og Elias kommer med hevners dag')

Brukes dette i Matt. 24, 14 og evangeliet om riket, som en brekkstang overfor godtroende kristne slik at disse skal sprette opp lommebøkene mer, enn om slikt press ikke var framsatt? Jeg mistenker dette.

Alle punkter vedrørende korstogs-evangelistenes virksomheter og Magapastorene, er generelt sett totalt feil, og er en skikkelig kronisk borteboom i forhold til Bibelens virkelige evangelium.

I tillegg er de blitt 'Lusebefengt' i åndelig forstand, for i deres manglende respekt for Bibelens sanne ord og lære, har de sluppet innpå seg okkulte mirakelkrefter som manifesterer seg i kampanjene. Se min bok i Word her på nettsiden om dette, "Kampanje-evangelistenes falske okkulte mirakler". Boken er gratis til nedlasting i Word format.

Konklusjonen, om nå noen er i tvil, er dermed at både deres metoder og deres teologi/evangelielære, er helt feil og i realiteten en falsklære og en ubibelsk virksomhet.

Mange av disse evangelistene, både i inn og utland gjør en god innsats overfor fattige, det er riktig. Det respekterer jeg og sikkert alle andre også. Men disse fattige, både barn og voksne, fungerer dermed som en slags ufrivillige gisler i denne virksomheten. Støtter man ikke kampanje-evangelistene, så får heller ikke disse fattige barna i barnehjemmene hjelp, eller de voksne i sammenhengen.

Nei, det har tatt skjevt av sted med store deler av kristenheten, fordi man ikke har tatt Guds ord alvorlig og lært seg i hht. 2. Tim. 2, 15 å skille på hva som er talt til hvem i Bibelen. Man har laget en salig røre av det, og det verste er at disse selvsikre kampanje-keiserne ikke vil ut av det. De tror faktisk at alt dette blir støttet av Gud!

Korstogs-keisernes påstand om at hedningene i tredje verden må se 'Tegn, under og mirakler' før de kan komme til tro, er også en del av denne korstogs-teologien, og er selvsagt total borteboom. Alle tegn og under i NT som vi leser om, var gitt eksklusivt for 'Israels hus og Judas hus' for alle Jesu mirakelløfter (Mark. 16 mv.) var innebygd i Den nye Pakt til Israel, og som Jesus ble garantist for ved sin korsdød. Hebr. 8, 6-10 knytter den nye pakten fra Gud til den profeti Jeremias gav i Jer. 31, 31-34. Israel var de som pakten ble tilbudt – men idet vi kommer til år 62 i Apg. 28, 25-28 ser vi at etter 30 år med tilbud fra Gud om Kongeriket i Israel og Den nye Pakt i Jesu blod for dem, så sier de et endelig nei og Gud anser dem for falt fra ham.

Det var pga. at Den nye Pakt BARE var tilbudt og profetert om til Israel, at Jesus sa:

"Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus", Matt. 15, 24.

Så, det er umulig at Gud har lovt tegn under og mirakler til andre enn Israel og dem alene!

Menigheten i vår tid er absolutt ikke Israel, verken i åndelig eller fysisk betydning. Vi er ganske enkelt Kristi legeme, en ny skapning der jøde og hedning er stilt likt i tro, vi er 'Ett nytt Menneske' – Ef. 2, 15. Og til denne nye skapning, er det ikke knyttet noen av de mirakelgavene som Gud gav til sitt gamle paktsfolk, Israel.

For å kunne få Gud til å støtte en med tegn, under, mirakelhelbredelser, dødes oppvekkelse og demonutdrivelser, måtte man stå under Den nye Pakt til Israel. Det er helt avgjort.

Vi, menigheten Kristi legeme, vi har ingen kontrakt med Gud, eller som Bibelen sier det – en pakt, men vi har i stedet **fri nåde, ved at Gud gav oss en gave** i dette at vi ved tro er nådefrelst! Ef. 2, 8.

Men da Gud helbredet sine paktstroende i Apostelgjerningenes tid, ble ALLE helbredet og ALLE befridd, enten det var masse-helbredelser eller en for en! Dette finner vi ikke i vår tid. Når Gud helbreder, helbreder han alle. Tro ikke på manifestasjoner, men tro Bibelens ord fra Paulus, hedningenes apostel.

Så tegn og under i massekampanjer er helt utelukket i forhold til Bibelløfter, og like mye her hjemme som ute i verden på kampanjeplattformene.

Bibelens mal, og som vi alle må holde oss til, er at i spørsmål om helbredelser og mirakler, så finner vi at Gud helbredet som nevnt fullkomment ALLE som nevnes som pasienter i NT.

Enten det var ved at Peters skygge traff dem i Apg. 5, 12-16 eller Paulus' håndklær som ble båret rundt til syke i mengder i Efesus når Paulus forkynte (byen hadde 200 000 innbyggere i aposteltiden), og de ble alle helbredet og eventuelt også befridd fra onde ånder, og denne svære helbredelsesbølgen endte opp med bokbål av den sataniske Kabbala-babylonismen innen jøde-kulturen, og bøkene hadde en samlet verdi opp i flere hundre tusener av dagens kroner (50 000 sølvpenger), Apg. 19, 11-20.

Miraklene var et apostelmandat innen rammen av Den nye Pakt tilbudt Israel i de tretti år som Apostelgjerningene rapporterer fra, og ble avbrutt helt da Israel falt i Apg. 28, 25-28. (Et bibelsk faktum er det også, at det er rom for å anta og høyst sannsynlig, at en mengde ikke navngitte troende ble helbredet i aposteltiden – slik at de vi leser om i Apostelgjerningene utgjør et slags gjennomsnitt av de mirakler som faktisk ble utført, og står som lysende eksempler på kraften som var over apostlene).

Israel aborterte tilbudet og avviste Kristus helt og holdent som nasjon. Stifteren av Den nye Pakt var Jesus (Luk. 22, 20) og det var hans mirakelløfter som ble inkludert i pakten, for at Israel skulle kunne se tegn fra Gud og dermed komme til tro (1. Kor. 14, 21-22). Det var Israel som skulle se tegn først, deretter omvende seg i tro. Hedninger var aldri gitt dette. Oss hedninger var det kun gitt å HØRE evangeliet, ikke SE tegn, Apg. 28, 28:

“Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, OG DE SKAL HØRE.”

Korstogs-keiserne Hinn og Bonnke og deres hjemlige kopister hva de enn kaller sin virksomhet for, er like mye på villspor i Bibelen.

Resultatet er at de såkalte 'miraklene' disse skryter av i rapportene, ikke er utført av Gud – men av **djevelens okkulte makter** som tar anledning av den uvitenheten som råder og prøver å kuppe kampanjene uten at evangelistene forstår at okkulte makter leker seg med dem. De trenger å vende seg bort fra dette ondartete og falske misforståtte forkynner-oppdraget!

KAPITTEL 3

Rett forståelse av Det nye Testamentet

Jeg føler meg nesten som den lille gutten i H.C. Andersens historie om 'Keiserens nye klær' – han bare ropte i sin

barnslige naivitet 'Keiseren er naken!'

Nesten hele den klassiske evangeliske kristenheten er flasket opp (jeg stiller spørsmål ved hva flasken inneholder) på at menigheten er under Den nye Pakt. Denne falsklæren har suggerert kristenheten i flere hundre år. Selve tittelen på ny testamentet er hentet nettopp fra 'Den nye Pakt' – slik Jesus sa det i Luk. 22, 20 da han delte det siste måltid med disiplene før korsfestelsen. Det nye Testamente, er det samme som Den nye Pakt.

Men med 'Testamente' har bibeloversetterne i tidene fått det til å se ut som om det er en arv som den troende kristne i vår tid er gitt.

At dette er feil, skal vi snart se...det vil si, dersom leseren da vil ønske å se det, og ikke bare fortsetter å lukke øynene for en helt skjebnesvanger sannhet i Skriften.

DET GAMLE TESTAMENTES PROFETI OM EN NY PAKT OG DET KOMMENDE TUSENÅRSRIKET I ISRAEL

I Det gamle Testamente (heretter GT) finnes flere pakter, en gjort med Abraham og to gjort med Israels nasjon. Regnet fra etter Guds utvelgelse av Abraham i 1. Mos. 12-15ff.

Abrahams-løftet ble en ensidig pakt som Gud utførte alene, idet han lot en dyp søvn falle på Abraham – og så finner vi at Herren gikk alene mellom dyr skråttene som var lagt fram. For han hadde jo allerede bestått prøven om at han var lydig til Guds kall, til tross for at andre tester kom siden i hans liv. Det er derfor riktigere å kalle pakten med Abraham for Abrahams-løftet. Herren åpenbarte seg for Abraham og lovte ham Kanaans land, og han bygde et alter for Herren (1. Mos. 12, 7). Om pakts-seremonien se i 1. Mos. 15, 15-17 der Herrens ild fortærer offeret i Guds pakt gitt Abraham.

Etter over fire hundre år som underdanige i Egypt, etter hvert som et slavefolk, kom så tiden at hebreerne skulle bli ledet ut av Egypt under Moses og Aaron, slik vi kjenner til fra GT og israelittenes vandring i Sinai.

Etter tre måneder stanset de opp under Horebs topp der Gud Herren satte dem stevnemøte.

2. Mos. 19, 5-6 vitner om Gud og Israel som inngikk enda en pakt. I ordlyden står det:

"Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom framfor alle folk –for hele jorden er min. 6: Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk." Dette er de ord (Moses) du skal tale til Israels barn."

Gud sa først at han ville sette Israel OVER ALLE ANDRE FOLK, altså en total særstilling, slik at det BARE var Israel som var Guds folk på jord. Ingen andre. Det vil si: Hedningene var dermed ekskludert fra det fellesskap og den pakt Gud nå opprettet med Israel.

Om denne handling var det at Jesus sa i sin liknelse om vingården:

"En husbond plantet en vingård og satte opp et gjerde omkring den, gravde ut en vinpresse i den og bygde et vaktårn..."(Matt. 21, 33).

Det er dette 'Gjerde' som Mose lov og forskrifter utgjorde for Israel. De skulle skilles ut fra alle folk, og når tiden var inne for Messias å komme, skulle hele Israel gjøres til et kongelig presteskap og et hellig folk, og slik betjene verden for øvrig i Tusenårsriket.

Dette gjerdet – Mose lov og forskrifter, og som gjorde Israel til et særlig utvalgt folk FRAMFOR andre, det ble revet i år 62 da Paulus var i Rom, for der ser vi Israels fall, beskrevet i Apg. 28, 25-28, særlig vers 27 som forteller oss at Guds endelige konklusjon om nasjonen var 'de vil ikke omvende seg til Kristus'.

Vi skal se nærmere på dette nedenfor, men først pakts-forholdene med Israel.

Det er veldig viktig å kunne forstå følgende: Gud inngikk pakter BARE med Israel, Abrahams ætlinger. Om disse pakter gitt Israel, og

konsekvensene av disse paktene, er det at Paulus fra og med Israels fall i år 62 e. Kr. sier følgende om oss hedninger:

*"Kom i hu at dere (hedninger, v.11) på den tid (mens Gud ennå bare handlet med Israel) var **uten Kristus, utestengt** fra Israels borgerrett, og **fremmede for paktene med deres løfte** (løfte om Kongeriket i Israel). Dere var uten (Israels) **håp** og uten (Israels) **Gud i verden.**"* (Ef. 2, 12)

Her er kristenheten inne i en grov misforståelse: Man tror at det er snakk om at alle hedninger dermed automatisk var fortapt for frelse. Men dette er helt feil. Vi hedninger var bare ekskludert fra alt Gud gjorde for og med Israel, på grunn av vår notoriske hang til avgudsdyrkelse osv. – men kunne bli frelst ved å ha rett forhold til Gud gjennom Samvittighetens lov (Rom. 2ff). Vers 15-16 er megetsigende: *"De viser at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter. Om det **vitner også deres samvittighet** og deres tanker, som innbyrdes anklager dem eller **også forsvarer dem** – på den dag da Gud skal dømme det skjulte hos menneskene, etter mitt evangelium, ved Jesus Kristus."*

Vi ble altså **frelst om samvittigheten gav oss besyv**, men ikke i samme frelseshåp som Israel, som var en konkret frelse: Kongeriket i Israel med Messias som konge. For tusen år.

Kongeriket ble **lovt i Sinai-pakten** som alt nevnt, ikke hele verden, men bare Israel. Moses gikk ikke ut i hele verden og sa til alle hedninger at nå har Gud gitt hele menneskeheten en pakt og en lov med bud og forskrifter som skal holdes!

For BARE Israel skulle bli til **et kongelig presteskap**, for nettopp å kunne gi verden for øvrig frelse MED Israel. Israel var satt som HODE over verdensfolkene, dersom de hørte på Herren deres Guds røst, sa Gud til Moses på Sinai. Denne verdensfrelsen via Kongeriket, kunne bare realiseres ved Kongeriket og Kongen: Jesus Messias. Dersom Israel ville lyde Gud i alle ting, og høre på denne Messias når han kom (5. Mos. 18). DERSOM...et stort dersom. Daniel 2, 44 bekrefter at denne isrealittiske eksklusiviteten (som Israel tapte da de falt i år 62 og nektet å ta imot Kristus) skal bli gjenopprettet når menighetens tid er over, og vi leser bl.a. *"...Dette riket skal ikke bli overgitt noe annet folk (enn Israel), det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det bli stående fast i evighet (evighet: På gresk 'aion', som betyr tidsalderen med de tusen år, og ikke endeløs evighet).*

Marias lovprisning etter at Gabriel kunngjorde henne at hun skulle føde Messias, sier om dette Kongeriket:

*"Han tok seg av Israel, sin tjener, for å komme i hu sin miskunn – slik han hadde **talt til våre fedre** – mot Abraham og hans ætt, til evig (gresk: Aion, kongerikets tid) tid."* (Luk. 1, 54-55).

Maria visste hva hun snakket om! Hun visste om LØFTET gitt først Abraham ensidig i paktsform, siden bekreftet og gjort mere tydelig under Moses og tiden i Sinai... 'dere skal være et kongerike av prester'; og siden gjentatt i påminnelserform til profetene, og ikke minst i Davids-pakten:

"Det er jo jeg som har innsatt min konge på Sion, mitt hellige berg." (Salme 2, 6).

*"Jeg har gjort en **pakt med min utvalgte**, min tjener David har jeg gitt et løfte med ed: Til evig tid (olam: Hebr. for tidsalder, kongerikets tid) vil jeg grunnfeste din ætt, jeg vil bygge din trone fra slekt til slekt. Sela."* (Salme 89, 4-5).

*"Ditt hus (Davids) og ditt **kongedømme** skal stå fast til evig tid (hebr. olam) for ditt åsyn, og din trone skal være grunnfestet til evig tid (hebr. olam)".* (2. Sam. 7, 16).

*"Min tjener David (Messias, Jesus) skal være **konge over dem**, og én hyrde skal det være for dem alle. Mine lover skal de følge, og mine bud skal de holde og leve etter dem. De skal **bo i det landet jeg gav min tjener Jakob, det som deres fedre bodde i** (Israels land). De*

skal bo i det, de og deres barn og deres barnebarn, til evig tid (hebr. olam). Og **David (Jesus) min tjener, skal være deres fyrste for evig** (hebr. olam)." (Esek. 37, 24-25).

Marias budskap fra engelen: "Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren **skal gi ham hans far Davids trone**, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid (gresk, aion, tiden med tusenårsriket), og det skal ikke være ende på hans kongedømme." (Luk. 1, 31-33).

At Kongeriket i Israel er bokstavelig et rike på jord, styrt av Messias Jesus etter at han kommer ned igjen på jord (til Israel) er også klart av Hebr. 9, 28:

"..så skal og Kristus, etter å være ofret én gang for å bortta manges synder, **annen gang bli åpenbaret**, ikke for syndens skyld, men til frelse for de (Israel i trengselstiden der framme) som **VENTER PÅ HAM.**"

I motsetning til preterismens falsklære om at Jesus kom tilbake i år 70 (usynlig!), så sier Bibelen at Jesu gjenkomst – altså hans annet komme – **skjer fysisk synlig ned til jorden**, fordi han kommer til dem som VENTER på ham. Han skal nemlig oppfylle profetiene sagt om å gjenreise Israel og Davids kongetrone på Sion, som vi så av versene ovenfor. Det greske ord for Jesu annet komme er *parousia*, som oversatt til nærmeste riktig vestlige ordbilde er det samme som 'Herrens nærvær her hos de som tror ham' – altså mennesker som er på jorden. Parousia innebærer at Jesus kommer ned hit til de som tror ham. J.fr. Matt. 24, 30.. "og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet."

Det er sagt mye mer om tusenårsriket for Israel enn dette. Men det er helt opplagt at det bare var lovt Israel, og ingen hedningefolk som sådan. Det er også et fysisk geografisk politisk rike på jord, og IKKE i himmelen. Men dette lovte Davids-riket med Jesus som konge, er utsatt på grunn av Israels fall slik det skjedde i Apg. 28, 27 – og nasjonens ødeleggelse få år etter dette i år 70. Romerbrevets tale om at Gud også er 'hedningers Gud' (Rom. 1, 5 og 11ff.) viser til at hedninger kunne bli proselytter hos Israel, og således få velsignelser SAMMEN med Israel, men aldri alene selvstendig. Det er dette Paulus la i uttrykket 'Jøde først, så greker' – Israel var satt OVER HEDNINGEFOLKENE. Det er derfor vi ser at hedninger måtte *innpodes* og ikke var et eget 'Oljetre' i Rom. 11, 11-17.

Paulus lærer at den 'Forrige pakt' – altså pakten fra Sinai med loven, hadde opptatt i seg løftet og pakten tidligere gitt Abraham.

DEN NYE PAKT LOVT ISRAEL AV JEREMIAS

Hebreerne 8, 6-10 viser oss noe viktig, nemlig at det var Jer. 31, 31 som var grunnlaget for at Jesus tilbød Israel en ny pakt i sitt blod:

"For det er nedsettende ord Gud taler til dem når han sier: Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette **en ny pakt med Israels hus og med Judas hus.**" (vers 8). Samme som står i Jer. 31, 31 der pakten omtales også i versene 32-34.

Den var aldri lovt noe annet folk enn disse som stod under Horeb i Sinai da Herren åpenbarte seg for dem og gav dem budene med pakten. Israels folk, et folk som skulle være SATT OVER hedningefolkene, et hellig folk som skulle forkynne Herrens frelse til verden ut fra dette at Kongeriket først skulle vært etablert med Jerusalem som hovedstad, og Jesus som konge på Sions fjell – tempelet.

Hebr. 9, 15 er også veldig supplerende og klargjørende for hvem Den nye Pakt i Jesu blod var for:

"Derfor er han mellommann (Kristus) for **en ny pakt**, for at de som er kalt (Israels hus og Judas hus), skal få den evige arv (gresk, aion, kongerikets tid) som var lovt (LØFTET, se Apg. 2, 39; 13, 32 og Rom. 15, 8), **etter at det har funnet sted en død** til forløsning fra

overtredelsene under den første pakt (Sinai-pakten).”

Her sies det mange ting i samme åndedrett: 1. Kristus var mellommann for å gi Israel denne nye pakten. 2. For at Israel – de som var kalt i den pakten – kunne få kongeriket med Jesus som konge i Jerusalem. 3. Men ikke før Kristus hadde dødd sin forsoningsdød for Israel og deres synder som ble gjort under lovens tid. 4. Som tilleggs konklusjon ser vi også av dette at for å kunne regnes lovlige under den nye pakt, måtte man først ha vært under den forrige, Mose lov. Og dermed er vi hedninger utelukket, for vi ble ikke lovt noe med Israel verken på Sinai, før Sinai med Abraham, eller under Jesu tjeneste på jord. Jesus visste at han bare var sendt som syndoffer, og siden som konge, for Israels hus:

“Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus”. (Matt. 15, 24).

I Den nye Pakt er det et annet og meget viktig poeng som framkommer:

“Men dette er den pakt jeg vil opprette med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg vil gi **MIN LOV I DERES SINN og skrive den i DERES HJERTE...**” (Jer. 31, 33)

“Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger **MINE BUD og HOLDER MINE LOVER og gjør etter dem.**” (Esek. 36, 27).

Av de to bibelversene ser vi at Israel under Den nye Pakt skulle bli gitt MOSE LOV OG BUD innskrevet i hjerter og sinn, ved Den Hellige Ånd! Det var denne manifestasjon vi ser i Apg. 2 kom på pinsedag i år 32! Israels troende fikk Ånden slik at LOVEN SKULLE SKRIVES I DERES HJERTER. Men da kolliderer dette med Paulus’ menighetsåpenbaring i Ef. 2, 15: Mose lov er avskaffet med dens bud og forskrifter! Vi vet at Bibelen ikke er selvmotsigende, så dermed vet vi nå at Ånden på pinsedag ikke var for menigheten...for i menighetens tid er lov og bud avskaffet, likeså åndsdaopen og nådegaver etc.

Paulus’ lære om at vi hedningefolk i tidene med Israel, var holdt utestengt fra Israels borgerrett, pakter og løfte med kongeriket, står fast. (Ef. 2, 12).

Dermed ser vi at menigheten – der jøde og hedning er satt likt i troen (Ef. 2, 15, Kol. 3, 11) ikke har noe med de pakter Gud gjorde med Israel, for vi leser at Mose lov med dens bud og forskrifter er avskaffet. Dette betyr at ved Israels fall i Apg. 28, 27, så ble de fratatt den for prioritert de før hadde hos Gud, og satt ned et hakk til samme status som verden for øvrig, og det er ikke noe ‘Jøde først, så greker’ i den tiden vi nå har med menigheten.

Menigheten er altså definitivt ikke under Den nye Pakt, og vi fantes aldri – som hedninger – som noe mer enn kun proselytter i de tilfeller der Bibelen nevner oss før Israels fall var et faktum. Romerbrevets tale om at ‘også hedninger er Guds folk’ var kun som proselytter, og ikke som medarvinger i Kristus.

Når så bibeloversettere og komiteer i tidene har titulert evangeliene, Apostelgjerningene og lærebrevene sammen med Åpenbaringsboken under “Det nye Testamente”, så er dette grovt misvisende. For vi kan finne bare tre brev i NT som er frie for lære til Israel i Den nye Pakts ramme, nemlig Paulus’ brever: Efeserbrevet, Kolosserbrevet, og Filemon.

Bare disse skriftene vitner om en fri nådefrelse, der ingen pakt nevnes mellom verken Gud eller Israel som nasjon, eller Gud og enkeltmennesker. I stedet for en pakt, sier Ef. 1, 9 at Gud “..kunngjorde oss sin viljes hemmelighet, etter sitt frie råd, som han forut fattet hos seg selv.”

I disse brevene er det åpenbart et nytt frelseshop (NB: Filemon har ikke troslære), som ikke har noe med Israels lovte kongerike å gjøre: Himmelen der oppe hvor Kristus nå sitter. På gresk epiuranos, som betyr ‘Himmelen over alle himler’ – et uttrykk for at man må faktisk utenfor det skapte univers, og inn i en helt annen dimensjon, der Gud holder hus med Kristus.

FEILGREP SOM LETT BLIR GJORT I MISFORSTÅELSE AV DEN NYE PAKT GITT ISRAEL

Jeg har skrevet mye om dette i artikler og bøker, men feilgrep som kristenheten har gjort idet den har trodd at Den nye Pakt ble lovt til oss, har produsert grove misforståelser som har endt opp som ren vranglære og løgn i forhold til Bibelens sanne ord og evangelielære.

Selv om de klassiske samfunnene har sine feilgrep hva gjelder lære (som de i misforståelse av Bibelen, har hentet fra Den nye Pakt) – så er det *pinsekarismatikken* som har gjort de største feilgrepene av trossamfunn som man normalt har regnet blant kristenheten.

Statskirkene i verden, både lutherske og katolske, har sine feilaktige praksiser og lære som vi gjenkjenner fra Den nye Pakt (Jesu og apostlenes lære) vanndåp, bekjennelse av synd, nattverd, tro på at den kristne skal inn i et tusenårsrike på jord, osv. – mens *pinsekarismatikken* har gått til det ekstreme skritt å regne alle Jesu løfter til sine apostler som om de var gitt til oss, menigheten i den frie nåde. Man hevder Mark. 16 og mirakler og tegn, man regner Matt. 10, 8 om helbredelse og oppvekking av døde, man hevder Matt. 18, 19 om at alt det to av oss på jorden ber ham om, skal de få av Faderen i himmelen. Man hevder Matt. 21, 22 om at alt det vi ber om med tro i vår bønn, skal vi få. Samme sier Joh. 16, 23- at alt det vi ber Faderen om, det skal han gi oss i Jesu navn. Men alt dette talte Jesus som troslære BARE til 'de fortapte får av Israels hus...'. Garantert. Dette er grunnen til at folk som ber under slike bibelvers og ikke forstår hva de leser, heller ikke får alt de ber om. Det er som oftest helt stumt fra himmelen. For menigheten har ikke Israels løfter. Pinsevenner synger "Løftene kan ikke svikte, nei de står evig fast" – og dette er i og for seg sant. Men det er bare løftene gitt Israel det er snakk om. Ikke menigheten! Vi må ikke blande sammen løfter gitt Israel, med løfter gitt menigheten.

Dermed oppstod den læreforvirring som pinsekarismatikken selv har framsatt som en arv helt fra Azusa-Street vekkelsen i Los Angeles i årene 1906-1913, og som blir godtgjort å ha blitt brakt til Skandinavia og England ved T.B. Barratt, senere hjulpet av Levi Petrus i Sverige. Barratt sa han fikk 'Åndsdaopen' og tungetalen i et møte i New York da han stoppet der under sitt forsøk på å samle penger til bygging av 'Håkonsborg' i Kristiania.

Dermed skjedde den ulykken, at et budskap ble spredt i Norge og Skandinavia om at det som Gud egentlig bare hadde lovt Israel i Den nye Pakt i Jesu blod, ble overført som om det var lovt 'menigheten' – uten at de forstod at Israel hadde helt segregert behandling av Gud gjennom alle tider. Hedninger var kun proselytter, før Paulus fikk åpenbart det han kaller 'Hemmeligheten' i Ef. 3, 1-9 – om en ny tidshusholdning gitt verden i kjølvannet av Israels store fall, husholdningen med Guds NÅDE fritt, som det var gitt Paulus for oss hedninger direkte. Derfor er det også at bare Paulus blir kalt

"..forkynner og apostel og lærer for hedninger." (2.Tim. 1, 11). Bare Paulus fikk åpenbaringen om hemmeligheten i Ef. 3, 1-9.

Nå har vi hedninger siden den tid, vært innsatt i legemet med Kristus som MEDARVINGER i troen, og er ikke lenger satt etter Israel (Ef. 3, 5-6). Kol. 3, 11 er bokstavelig: Kristus er alt og i alle, som tror. Vi er samlet sett, en NY SKAPNING, kalt også 'Ett nytt menneske' i Ef. 2, 15. Mose lov er ikke ved kraft, og ingen overnaturlige nådegaver, inkludert tungetale og profeti og undere, er lovt oss slik det en gang var med Israel under pakten.

Pinsesamfunnene sier: «Se hvilke flotte nye klær keiseren har kledd seg i...se, tegn, under, mirakler, demonutdrivelser, profetier, tungetale, dødes oppvekkelse, åndsdaopen, vanndåp, nattverd og Jesu gjenkomst til Israel snart...er det ikke fantastisk! Pinse for alle!»

Men da må jeg si som den lille gutten som ødelegger keiserens parade,

og går like imot folkeopinionen: "Ser dere ikke at keiseren er naken?"

Jesu løfter til det troende Israel med deres apostler var aldri gitt noen utenfor denne segregerte gruppe. Skillegjerdet stod ennå oppe mellom jøde og hedning, av Paulus kalt for 'Fiendskapet' i tiden med Den nye Pakt, altså de fire evangelier, Apostelgjerningene og de brever skrevet i tiden som Apostelgjerningene beskriver, som er alle brev unntatt Efeserbrevet, Kolosserbrevet og Filemon. Bare disse brev er brev skrevet til troende UTENFOR paktene. Den nye Pakt forsvant da Israel falt, og vil bli tatt fram igjen i den store trengselstiden da Gud sender Elias for å straffe og tukte Israel tilbake til seg selv som nasjon.

Israel aborterte og saboterte Den nye Pakt tilbudt dem, ved at de gav Paulus deres endelige skjebnesvangre NEI i Apg. 28, 27.

Dette må få konsekvenser for vårt bibelsyn!

Vi kan ikke late som om keiseren går i 'nye flotte klær', når han faktisk sprader rundt naken! Menigheten har ikke arvet Jesu mirakelløfter, løfter som bare var gitt "Israels hus og Judas hus" Jer. 31, 31.

Vi må fokusere på de løfter som er spesielt gitt til oss, menigheten, 'ett nytt menneske' – og du finner Guds direkte ord til oss i Efeserne, Kolosserne, og Filemon.

KAPITTEL 4

Den merkelige forskjellen på da og nå

Bare vi så vidt har begynt å skrape litt i overflaten i Apostelgjerningene, ser vi en heidundrende og helt spinnvill forskjell på da apostlene virket og tiden nå med menigheten!

Skal jeg bruke astronautenes fagspråk, ville jeg si at det er som om vi befinner oss i en annen galakse, lysår borte fra apostlene hva gjaldt mirakler, tegn, under, helbredelser og dødes oppvekking!

For i vår tid, med menigheten på jord som Guds talerør, blir ingen virkelig helbredet av Gud som ved mirakelkraft og undere. For dette mandatet hørte bare til Den nye Pakts betingelser, en pakt som Gud bare hadde lovt til 'Israels hus og Judas hus'. Ingen pakt i noen form er gitt fra Gud til menigheten. Vi har i stedet for pakt, fått en fri gave: Nådefrelse ved bare tro, Ef. 2, 8.

Men i Den nye Pakt til Israel var det innbygget mange konkrete ting: Overnaturlig beskyttelse mot uhell ved å få i seg gift, eller om man ble bitt av farlige slanger ble det intet mén av det, og overnaturlig englehjelp ser vi også idet både Peter (2 ganger!) ble fridd fra fengsel, og Paulus og Silas (1 gang), for ikke å snakke om – selve emnet her – tegn, under og mirakler/helbredelser. I mengder.

Felles for dem alle og som går som en rød tråd gjennom Apostelgjerningene, er at når det beskrives at noen syk, eller flere syke, ble helbredet, så ble faktisk ALLE HELBREDET OG ALLE UTFRIDD.

Dette er Bibelens vurderings mal når vi skal vurdere påståtte 'mirakler' og 'undere' i vår tid, slikt som er arketypisk for kampanje-evangelistene. De pryder sine websider og rapport-magasiner med 'dødes oppvekkelse, blinde får synet og døve får hørsel' på fast og årvis basis. Du kan stille din klokke etter dette!

Jeg vil henvise til nevnte ferske bok hva gjelder å behandle dette i dybden, og anbefaler deg å lese den. Men mitt hovedpoeng her i denne korte smaksprøven på boken, er at Bibelens mal på ingen måte blir etterkommet, verken av slike menigheter som ber for syke (med tanke på overnaturlig helbredelse) eller kampanje-evangelistenes påståtte

mirakler.

Bibelens Gud har ønsket å få med i sitt Ord at ALLE BLE HELBREDET, nettopp fordi dette er Guds typiske 'varemerke' – det er lakmustesten på at det virkelig er Gud og ikke noen andre krefter som er virksomme og kopierer mirakler.

ENDETIDEN VIL BLI PREGET AV TROENDE MED OKKULTISME

Jannes og Jambres, Faraos trollmenn kunne utføre *ekte okkulte mirakler, som er forbudt trolldom (!)*. Moses' stav, som hadde blitt til en slange ved et skapende mirakel gjort av Gud for Moses (BILDET), slukte opp slangen som Satan skapte ved Jannes og Jambres, og den forsvant. Da Moses tok opp staven (slangen) igjen, var Satans kopi-slange, gjort ved satanisk forbudt trolldom, borte vekk! Paulus advarer mot denne mirakel-trolldommen som skulle komme tilbake i endetiden, tiden nå med menigheten (2. Tim. 3,8) – og Paulus fastslår, akkurat slik jeg og fastslår: Disse karene – som stod Moses imot, står i vår tid SANNHETEN imot (gjennom å drive med falske okkulte mirakler, og utgir dette som 'Helbredelser fra Gud').

Om disse er det at Bibelen fordømmer kraftig og viser at de er fortapt for frelsen: *"De er fordervet i sitt sinn og holder ikke mål i troen."*

Det er altså snakk om *troende okkultister i endetiden*, som gir seg hen med ting som Gud ikke har bedt dem å gjøre og som attpåtil, og nettopp av den grunn, må karakteriseres som trolldom...en dødssynd som Bibelen forbyr i alle tidshusholdninger, og dermed også i vår tid. Bibelens mal følges ikke: Helbredelser i vår tid, er alltid bare noen få, og aldri ALLE. Dermed vet vi at det ikke er Gud som står bak det påståtte underet eller helbredelsen. Nådegaver hørte bare Israel til, både da de var under Moses og da de var under Den nye Pakt og apostlenes forkynnelse. Alle andre må finne seg i å være uten mirakelløfter, unntatt det største av alle: Nådefrelsen! Etter Israels fall i Apg. 28, 27 finner vi i Bibelens tidslinje ikke noen lære om mirakler og helbredelser slik de fantes i tiden før Israel falt fra Gud. Det er helt avgjort.

Likeså, hva gjelder påstått gave til å tale med tunger (Mark. 16ff) – så ser vi i Bibelen at de talte i *ekte eksisterende verdensspråk*. Men i vår tid er det alltid usammenhengende babbler og ordlyd-lapskaus. Det er ikke Gud eller Den Hellige Ånd bak slike foreteelser. Dette blir en form for kristnet okkultisme, og havner i kategori satanisk trolldom eller shamanisme.

Troende som har gått ut fra New Age og Yoga-meditasjon og gitt sine liv til Gud, vitner og sier: *"Unnskyld, men dette vi ser i pinsekarismatikken, er jo det samme som vi hadde da vi var i New Age. Vi talte i tunger og mantraer, og vi hadde mirakel-helbredelser og andre ting."*

Men hva mere er, det typiske for dagens kampanje-evangelister, er en notorisk tydelig falsklære i forhold til evangeliets innhold! Vi har den ondartede Word-Faith og apostolisk reform-bevegelse, i Norge kalt gjerne for trosbevegelsen. Bonnke og Hinn hører til disse!

Paulus var den som ble gitt å innføre menighetens tidshusholdning, og der det er himmelen oppe hos Kristus som er frelseshåpet vårt. Israel hadde bare Kongeriket i Israel som håp, dersom de nå bare hadde tatt imot Kristus som nasjon i den tid som vi leser i Apostelgjerningene (år 32 til 62 cirka). Men i stedet falt de bort fra Gud i Apg. 28, 27 (de ville ikke omvende seg) og dermed ødela Gud nasjonen og lot den spres og oppløses, så til de grader at Gud oppfylte Mose profeti om at

den ulydige nasjonen skulle returneres tilbake til Egypt der han hentet dem! (5. Mos. 28, 68).

Josefus beskriver i sin bok om Den jødiske Krig, at alle menn fra 17 års alder, unntatt noen få tusen, ble sendt til Aleksandria i Egypt og tilbudt som slaver, men ingen ville kjøpe fordi markedet var sprengt. ☐☐ Siden den gang, år 70-71, har Israel ikke vært Guds nasjon, men fallen og ødelagt og tatt inn under den mosaiske forbannelsen i 5. Mos. 28.

Hva profeterte Paulus om slike Jannes- og Jambres typer?

“Men de skal ikke ha mer framgang, ☐☐ for deres dårskap skal bli åpenbar for alle, slik det også gikk med de to jeg nevnte (Jannes og Jambres)” ☐☐ 2. Tim. 3, 9.

Dette er én av grunnene til at jeg med frimodighet og med Guds ords autorisasjon går imot dem og avslører disse okkulte virksomhetene. Deres dårskap blir da åpenbar for alle!

Det er ikke lett for noen å skulle måtte ta inn helt ny, og for dem, ukjente tanker og kunnskap i Bibelens ord til menigheten.

For enkelte kan det synes å være komplett umulig.

Jeg har aldri ment å si at noen slik kampanje-evangelist med forsett lar det bli innslag av okkulte og ubibelske ‘mirakler’ i ens møtevirksomhet. Nei, de fleste opererer nok, ennå, i såkalt ‘God tro’ og ☐☐ i uvitenhet. (Skjønt, man kan aldri vite. Hinn og Bonnke er blitt advart i mange år, men ingen positiv respons).

Det er, håper jeg, gjort i god tro – i første rekke. ☐☐ Men det kan ikke beholde en slik status av uskyld dersom evangelister som leser mitt innlegg bare avfeier alt, uten å ville åpne sine åndelige øyne og ører for mine tilrettevisninger. ☐☐

Jeg peker på hva Guds ord sier oss. ☐☐

En slik kampanje-evangelist har jeg advart over lengre tid, ved å sende ham mye av mitt materiell. Hans respons er at han – ☐☐ bak min rygg – fraråder andre troende å lese mine bøker og advarsler, som faktisk beviser falsklæren helt tydelig. Da betyr dette ganske enkelt at vedkommende står Guds ord imot, og han kan ikke lenger godskrives å være en som handler i ‘god tro’ – nå handler han imot Guds ord. I Bibelen finner vi at Jesus framstilles som Guds Ord! ☐☐ Hvilket alvor det blir da. Står man Herren imot, så kan man bare vinke farvel til frelsen, det er sikkert. Det må nå en kraftig omvendelse til hos vedkommende.

Hvis man er så blind og forført, at man har glidd over i forførrernes rekke, da rammes man av de to Pauli ord jeg satte på bokcoveret her:

2. Kor. 11, 14 – 15: ☐☐ **“Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke noe stort at ☐☐ også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere. ☐☐ Men for dem skal enden svare til deres gjerninger.”** ☐☐☐☐

Når gjerningene til falsklærerene i vår tid er at de går Jesus imot, for de står jo Guds Ord imot (!) – da skjønner vi hva Paulus mente ☐☐ i sin advarsel til korinterne: De går fortapt. Alle som går ☐☐ Guds Ord imot, er således fiender av Herren, de er også fiender av kristenheten generelt, for de bidrar til å føre deler av denne i fortapelse ved at de har samlet seg tilhengere fra denne gruppe ☐☐ troende i verden. Naive uvitende kristne dilter helt ubetenkte etter sine kampanje-idoler.

Jeg kan virkelig forstå Israels profeter i Skriften, det var situasjoner hvor de kledte seg i sekkestoff og strødde aske over seg i sorg over Israels synd og den trussel om dom fra Gud som hadde kommet over dem for dette. ☐☐ Noen ganger føler man at en kunne gjort det samme. Hverdagen bør kanskje være preget av ☐☐ sorg og oppgitthet over alt det uredelige og håpløst avsporete man ser innen kristenhetens store mangfold. ☐☐ Jeg prøver å ikke ta lett på disse ting, men er allikevel tvunget...for sakens skyld...til å noen ganger sette visse problemstillinger helt ut på spissen, på kanten av stupet, for å understreke Alvoret.

Når man får det bilde malt seg av Paulus, at falsklærere er likt med at Satan opptrer gjennom dem som en lysets engel, en 'lissom' tjener for rettferdighet, så forstår vi at det allikevel ikke er snakk om folk som med letthet lar seg avsløre. De ser ut på 'Fasaden' – den åndelige fernissen og uttrykksmåten, som vanlige kristne. Men det er ved hjelp av Guds Ord, Bibelen, rett fordelt slik jeg demonstrerer, at man kan avdekke løgn-forkynnelse, og fram bering av helbredelses-løfter som ikke er sanne, og fram bering av bilder og rapporter fra tredje verden som skal gi leserne av slike kampanje-rapporter inntrykk av at Gud har gjort store mirakler i korstogene. Mens det i virkeligheten er djevelens okkulte krefter som virker.

Og så viser Bibelen oss at Gud IKKE helbreder mirakuløst i menighetens tidshusholdning – det gjorde han bare for Israel i troen, slik det var under Den nye Pakt til dem i Jesu blod i aposteltiden. Pakten ble abortert i Apg. 28, 25-28 - og nasjonen ble ødelagt i år 70 og annullert og returnert til Egypt der de kom fra (5. Mos. 28, 68; Hos. 8, 13). Bare Gud kan gi en gruppe troende en avtale om tegn og undere, men det må da være en avtale lik Den nye Pakt, som igjen var en oppgradering og justering av Sinai-pakten: Begge var bare for Israel i helt eksklusiv betydning! Vi var totalt utestengt fra dette (Ef. 2, 12.).

Pakten er aldri i noen forstand overført fra Israel og til oss, menigheten. Dette er en grov læreløgn som har hjemsøkt og ødelagt hos den frie nådekristendommen i alle århundrer.

Jeg velger ennå, nødtvunget og i åndelig forstand å være kledd i 'sekk og aske'... å være en som klager og påpeker disse graverende forholdene, og IMOT KRISTEN FOLKEOPINION (!) påpeker jeg derfor bibelsannheter som her.

Et godt eksempel er Paulus da han tok farvel med efeser-lederne på stranden i Milet:

"Våk derfor! Kom i hu at jeg i tre år, natt og dag, ikke holdt opp med å formane hver eneste en med tårer." Apg. 20, 31.

Det skal vanskelig gjøres å make helt å etterkomme den livsstil og åndelige troskap innfor Gud og de troende, som her vist ved Paulus, ikke sant? Men vi bør nok ha dette i mente i alle situasjoner der vi er tvunget til å gå fram med irettesettelser, formaninger og tilrettevisninger i Guds ords forkynnelse.

Hva bør kampanje-evangelister gjøre (og i like stor grad våre hjemlige pastorer mv. som følger slike), når de innser at det jeg sier er virkelig sant? Skal man da slippe alt man har i hendene, og hoppe ned fra plattformen og avlyse kampanjen og avvikle alle framtidige kampanjer i Afrika og Asia eller hvor det måtte være? Nei, hold an litt nå.

Jeg forstår, tror jeg, dilemmaet som oppstår når man innser at det man gjør – ikke minst metodikken – kan være nokså feil. Man kan bli slått av tanken om at man ikke har noen vei ut av dette. Men det er ikke helt riktig.

ER MASSEKAMPANJENE DEN ENESTE METODE TIL Å NÅ TREDJE VERDEN?

Om jeg noen gang har stilt et retorisk spørsmål, så må vel dette være det! Alle forkynnelses-metoder som brukes innen kristenheten, er satt opp av mennesket først og fremst. Derfor kan vi, mennesket, forandre metodikken og systemet og hele måten å forkynne på i den tredje verden. Uten tvil.

Hvis man tenker seg at man vil fortsette masse-kampanjer, altså samle folk i titusentalls foran en plattform, ha en lovsangs sesjon og deretter forkynne evangeliet til massen – hvorfor ikke sette fullt fokus på Paulus' nådeevangelium uten å helt eller halvt love mirakler fra Gud etter en massebønn? Vi kan uansett ikke garantere at Gud vil helbrede noen.

Dersom bare evangelistene vil innse at menigheten med dens nådeevangelium, ikke har mandat fra Herren til å utføre mirakler, men

at mandatet er konsentrert i ordene fra Ef. 3, 9 –

“...å OPPLYSE ALLE om hvordan husholdningen er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider (fra før skapelsen!) i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus”,

Ja□□ da får man en helt annen kampanje-atmosfære og fokus. Massene vil da ikke stå der og hige etter det punkt at evangelisten skal ‘bli ferdig med prekenen’ – men de vil heller be om å få enda mer innsikt og kunnskap (se Ef. 3, 16-21) i denne store nådefrelsen. Dermed har man lukket, så langt det er menneskelig mulig, for at noen okkult falsk mirakelkraft skulle kunne bryte seg inn i forsamlingen og utføre okkulter mirakler! Massebønn er uoversiktlig.

Mange vil nok rase og kritisere meg i deres hjerter, og noen□□ ganger i det åpenlyse, for å ha tatt meg fore og kritisere deres halv-guder, kampanje-evangelistene, kristenhetens store mirakelgjørere. □□ *Men jeg formaner nå heller med sorg og tårer over våre mange feiltrinn i forsøket på å nå ut i ufrelstverden med evangeliet.*□□

Jeg har selv stått til halsen i ‘tegn, under og mirakler’ på forskjellige måter og i forskjellige karismatiske sammenhenger. Det er besnærende når man ikke klarer å se utenfor denne form for feilaktig bibeltro. Man tror man har alt på det tørre, og at tegn, under og mirakler skal følge vår forkynnelse, akkurat slik som det gjorde med Herren og hans apostler. □□ Lite visste jeg om at dette ble avsluttet på grunn av Israels fall da Paulus kom med den endelige og siste konfrontasjon til den offisielle jødedom i Rom, Apg. 28, 25-28. □□ Og som endte med at Israel ansås som frafalne fra deres Gud, Herren. Dermed var det slutt på tegn, under og mirakler i den form vi finner i Mark. 16 mv. – dette hørte bare det messianske Israel til, i den tiden som vi finner□□ i Apostelgjerningene der de hele tiden forkynte Jesu gjenkomst til Israel hvis landet ville omvende seg. Men de ville ikke (Apg. 28, 27) – og det endte tilslutt med total katastrofe for Israel. Deretter, da Israel var ute, ble nådeevangeliet og tiden med menigheten UTEN ISRAEL I MELLOM, åpenbart Paulus slik jeg viste til fra Ef. 3.

Alle piler i Paulus’ lære fra og med Efeserbrevet i år 62, oppfulgt av Kolosserne,□□ *peker på en ny type frelse – himmelen der oppe, og ikke Kongeriket i Israel, og dermed er det heller ikke aktuelt med tegn og under for at Israel skulle bli overbevist. Tegnene var aldri gitt for oss□□ hedninger uansett! De var for Israel, og de tilhørte de løfter og den kraftutrustning som var rommet innen Den nye Pakt til Israel, (1.Kor. 14, 21-22).*

Jeg tror at når kampanje-evangelistene kan komme tilbake til min kritikk og tilrettevisning,□□ *etter først å ha prøvd dette jeg sier*□□ – massekampanjer UTEN løfter om mirakler – da skal vi ta en samtale og se om det jeg sier har noe for seg!

Men før dette skjer, så må dem tenke igjennom deres metoder og ikke minst hva de ofte står og lover disse massene fra plattformen. De må innta en pastoral beskyttende holdning overfor disse hjelpeløse massene og deres fortvilte situasjon, ofte uttrykt gjennom bunnløs fattigdom kombinert med stor uvitenhet om den sanne Gud i Kristus.□□

Men samtidig må vi ha det for øyet – og dette er sann bibelsk lære – at noen ganger må vi troende ta inn over oss visse formaninger, tips, påpekinger, tilrettevisninger osv., for det er jo ikke□□ slik at engelen Gabriel eller Mikael stiger ned og lærer deg Bibelen. Vi må finne oss i at det er□□ oss troende selv, som må fremme Ordet□□ rett fordelt slik Paulus ber menigheten å gjøre.

Mitt tips er at dette ville gå veien helt og holdent, og at okkulter manifestasjoner som ikke noen evangelist makter å ha kontroll med, vil være helt fraværende i kampanjene. Dere skjønner: Djevelen vet godt om at□□ *han er beseiret*□□ i den nådeforsoning som Gud lot åpenbares Paulus for oss - se denne fabelaktige frelsen vi har□□ fått gratis av Gud ved Kristus...

“Også dere var døde (vi hedninger) ved deres overtredelser og

uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilgav oss alle våre overtredelser.

Han utslettet skyldbrevet mot oss (vi jøder, obs!) som var skrevet med bud (Mose lov), det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.

(Så får de okkulte makter på pukkelen!) Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset." Kol. 2, 13-15.

Når vi kristne holder oss til Guds ord slik det ble gitt oss fra vår apostel Paulus, hedningenes apostel (han alene!) – og bare har Paulus' Kristus for øyet og ikke den som vandret her nede og talte til Israels hus, for å gi dem Kongeriket på jord; da blir alt satt på sin rette plass. Det er den samme Kristus i person, men langt fra samme Kristus i virkemåte!

Det er ikke en slik Kristus som pinsekarismatikken gjerne leser inn i bibelsitatet fra Hebr. 13, 8 om at Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid, slik: Jesus Kristus gjør i går og i dag det samme, ja til evig tid. For slik leser de inn en falsklære i forbindelse med å ville få det til at Kristus 'Går rundt og helbreder alle syke' i menighetens tid. Det er en kjempeforskjell på ER og GJØR. Det er to helt forskjellige verdener. Bibelen sier rett: Jesus Kristus ER i går og i dag den samme, ja til evig tid. Men han gjør ikke det samme i dag som i går, når 'i går' skal peke tilbake til hans jordiske tjeneste. Du kan si om meg at Jan Lilleby er i går den samme som i dag, men gjør jeg det samme i dag som jeg gjorde i går? For mitt liv og min hverdag i dag er helt annerledes enn for eksempel for ti år siden.

Vi kristne er eksperter, ofte ufrivillig, i å fordreie mange passuser i Bibelen, og leser ofte inn vår private og ville tolking av mange bibelbegreper som egentlig taler om noe helt annet.

Jeg tror at å lyde Bibelens ord og Paulus' nådeevangelium, vil gi bedre og fastere resultater enn å drive med masse-bønn for syke.

Bibelen viser oss at der Gud var på ferde og helbredet syke, der ble ALLE, absolutt alle helbredet. Men dette skjer aldri i menighetens tid, verken ute på misjonsmarken og i masse møter, ei heller her hjemme på berget. Det er rett og slett fordi Gud ikke har lovt andre enn sitt gamle pakts folk, Israel, slike mirakler. Den nye Pakt var bare for Israel, og mirakler virket bare under den tiden som dette mandatet var gyldig fra Gud: I Apostelgjerningenes tid, år 28 til 62-63.

Dette vil være min hovedvinkling om hvorfor det er så enorm forskjell på da og nå i forhold til aposteltiden og vår moderne tid med menigheten i nåden. Gud gir ikke mirakler med helbredelse i vår tid. Bare under Den nye Pakt til Israel.

Ikke la noe være uprøvd i mine henvisninger. Steng alle luker mot den åndelige verden som ikke er godkjent av Gud og Jesus Kristus! Guds nåde er nok for oss!

Mange lider av 'Bibel-dysleksi'

Det vil si, ordblindhet i forbindelse med lesing av denne. Ikke bare er det ordblindhet, men vanskelighetene topper seg ved at Bibelen også er grovt feil oversatt på flere felt og i mange vendinger. (Se mine øvrige bøker om dette).

Men avslutningsvis vil jeg repetere dette viktige punktet:

Når vi finner at eksempelvis kampanje-evangelister (de skryter alltid!) skryter av mirakler de påstår å ha sett Gud utføre i korstogene i tredje verden – så må vi nå forstå at det ikke er av Gud. Okkulte krefter har kuppet kampanjene. Ganske enkelt fordi vi aldri finner at alle blir helbredet. Gud viser i sitt ord og i sitt læresystem i Bibelen at han ikke gjør forskjell på **troende innen den gruppe han til enhver tid handler med**. Vi skal derfor bare måtte ta til følge den skapte forskjell, den som Gud selv har foretatt ved å **utvelge en gruppe framfor en annen**, og ved den

generalforskjellen vite at Israel var den gruppen troende i historien som var utvalgt til å få tegn, under, mirakler, helbredelser osv. Men vi, alle utenfor denne gruppen, vi er utestengte fra alle de pakter Gud en gang inngikk med Israel. Både Sinaipakten og Den nye Pakt i Jesu blod. Mirakler finnes ikke som løfter gitt menighetens tidshusholdning.

Ef. 1, 19 og 3, 20 handler ikke om helbredelser og mirakler, men om at Gud i sin frelse av oss, Kristi legeme, kan gjøre mere enn alt...langt over vår forestillingsevne. Paulus forteller oss om hvor gigantisk nådefrelsen er for oss som tror. Og derfor bør vi ha en holdning og en livsstil hvor bønn er framtrødende. Bønn kan ikke frelse, men bønn hører med i en troendes liv, fordi vi er frelst. Ikke minst bør vi framføre takkebønner til Gud for hans mektige nåde i Kristus.

Ingen bønn i hele verden kan få Gud til å omgjøre sitt handlingsprogram.

Nå i tiden med menigheten, utfører han definitivt ikke mirakuløse helbredelser, vi er dermed overlatt til den moderne legevitenskap – og det viser seg, lattervekkende nok som det er – at ihuga kampanjefanatikere og tros- og pinsekarismatikere verden over lever hyklerliv i stor stil, for de påstår mirakler og undere i sine kampanjer, helbredelse av kreftsyke, lamme, halte, blinde, døve, men bak kulissene sniker de seg avgårde ...hysj hysj...til sin lege.

Oftest for de minste symptomer.

For ikke å snakke om, legger seg på operasjonsbordet og overgir seg til legekunsten. Oftest under en liten håpefull bønn om at Gud må styre kirurgens hånd riktig.

Vel, jeg har en gammel arbeidskollega og venn, som opplevde at Gud ikke styrte kirurgens hånd under en vanskelig kreftoperasjon – og hans kreftsyke mor (hun var også en kristen) døde dessverre på operasjonsbordet. Jeg var i begravelsen, og jeg kan aldri huske å ha sett en familie så totalt knust av sorg og mørk fortvilelse noen gang! De gråt åpenlyst under hele begravelsesseremonien...og jeg og min kone, samt store deler av menigheten sørget med dem. Når pasienter dør i forsøk på å helbrede dem, kan vi ikke kaste skylda på Gud. Vi kan ikke engang kaste skylda på kirurgen eller sykehuset (med mindre noe helt spesielt har skjedd, såkalt ulykke/feilinngrep/feildiagnose).

Gud helbreder ganske enkelt ikke syke i menighetens tid.

Legevitenskapen er ikke fullkommen – men bevares hvilken unevnelig katastrofe det ville vært i menneskeheten om vi ikke hadde legevitenskapen!

Må jeg nevne Corona-pandemien for å bli forstått og trodd?

Kristne som har opplevd slike tragedier som her nevnt, kan nå begynne å kaste bort alle tanker de må ha hatt om at 'Gud helbreder noen...men ikke alle' – for Bibelen viser oss at Gud bare helbreder de han først gav en pakt – nemlig det troende Israel i Apostelgjerningene. Alle andre trosgrupper er utestengte fra disse særfordelene som Gud gav det troende Israel.

I menighetens tid, blir ingen helbredet mirakuløst av Herren. Vi skal se litt nærmere på hvorfor Gud har denne holdning og system. For Herren gjør ingen ting ut fra tilfeldigheter og innfall, eller får en 'Brå lyst' til å helbrede én, men ikke den andre.

Gud gjorde ikke forskjell på de troende i Israel under Den nye Pakt da apostlene virket, for ALLE ble helbredet.

Gud gjør heller ikke forskjell på sine troende i vår tid, menigheten, som ikke er under Den nye Pakt: INGEN får mirakuløs helbredelse fra Gud, vi må alle betro oss til legevitenskapen, take it or leave it!

Våre 'Troshelbredere' bør gå i seg selv, og de bør skamme seg over løgnene sine, som de attpåtil framfører i Jesu navn!

Vit, du som er syk og en kristen, når du går på 'Helbredelsesmøte' eller du legger hånden på TV-apparatet når en TV-evangelist ber for syke osv., og du åpner deg for denne falske helbredelsesforkynnelsen, da risikerer du å komme under okkulte onde makter og deres innflytelse

over ditt sinn og din kropp.

Slutt derfor helt med å følge slik falsk helbredelsesvirksomhet, og gå heller ikke til New Age healere som averterer sine 'tjenester' både i aviser og på internett.

Hold deg til Guds nåde, og BARE den...den vil nemlig ta deg til himmelen, der Kristus nå er.

KAPITTEL 5

Jesus er det framtidige Israels ektemann

Alt står og faller på forståelsen av Den nye Pakt for å være i stand til å inndele Det nye Testamente riktig. Vi er nødt til å forstå at denne pakt bare ble tilbudt Israel, i segregert betydning. Intet annet folk eller nasjon ble tilbudt Sinai-pakten og i ettertid Den nye Pakt i Jesu blod.

Den nye Pakt til Israel er helt udiskutabelt den samme som ble profetert av Jer.31, 31-34 og i Esek. 36. Den Jesus etablerte ved sin død og oppstandelse.

Det er Hebr. 8 og 9 kapitler som utlegger forholdene med Den nye Pakt og den effekt som denne pakten var for mottakeren, Israel. I Hebreerbrevet får vi en ubrytelig 'link' til profetiene, og et tydelig bindeledd til den pakt Jesus annonserte under nattverden: 'Dette er Den nye Pakt i mitt blod, som jeg utgyter for dere' Luk. 22, 20.

Jesus oppfylte således profetien om at Gud ville gi Israel en ny pakt, fordi at...som Hebr. 8 sier, den 'forrige pakt' (Sinai) var dårlig og mangelfull. Hadde ikke den første pakten vært mangelfull (den var umulig å overholde pga. arvesynden) – så hadde det ikke vært rom for en annen.

Hebr. 9, 15 slår fast at Den nye Pakt ble gitt Israel "...til forløsning fra overtredelsene under den første pakt."

Dermed vet vi at det bare var Israel som fikk tilbudt seg Den nye Pakt i Jesu blod. Bare Israel finner vi under Mose lov, den første pakt. Den pakt, sier Gud gjennom Hebr. 8, som var mangelfull.

Vi hedninger har aldri vært under Mose lov, vi hadde fått 'samvittighetens lov' på UTSIDEN av Israels løfte og paktene og borgerretten (Ef. 2, 12; Rom. 2ff). Vi var utestengt, og Israel var innestengt, omhegnet av lovens gjerde, fiendskapet mellom jøde og hedning. Jesus lærte at Israel var inngjerdet i sin lignelse i Matt. 21, 33. Det samme gjerdet ble, tretti år senere, revet ned slik Paulus forklarer i Ef. 2, 15. Da menigheten kom til syne etter at Israel var falt fra Gud.

Da Israel ennå var Guds utvalgte folk foran alle andre folk, var gjerdets skillevegg fremdeles oppe, de var utskilt fra verden for øvrig. Men da de falt i Apg. 28, 25-28 (se vers 27) – og Gud brøt all kontakt med dem og sendte ødeleggelsen mot dem, fikk vi den nye husholdningen ved Paulus, hedningenes apostel, en husholdning der jøde og hedning nå ble satt likt i troen, og skilleveggen var revet ned. Rivningen skjedde altså ikke på korset, men ved Israels fall 30 år senere, da de gav Gud sitt endelige nei i forhold til Kongerikets tilbud gitt ved Paulus i Rom.

Den nye Pakt som hadde vært troslæren gjennom hele tiden med Kongerikets tilbud til jødedommen, både innenfor og utenfor Israels land, ble abortert ved jødernes fall, og pakten er siden da ute av virksomhet. Den ble bare tilbudt Israel, og da de falt, stoppet Guds tilbud til dem i takt med dette. Pakten ble altså ikke overdratt til oss hedninger, den frie nådebaserte menigheten, Ef. 3, 1-9. Vi framstilles i Efeserne og Kolosserne som en gruppe troende utvalgt i Kristus FØR verden ble skapt, og hadde således også vært hemmeligholdt i Gud – og ikke verken vært skrevet om eller på annen måte åpenbart for noe menneske før Paulus fikk åpenbaringen i år 62 da Efeserbrevet ble skrevet.

I hele Apostelgjerningenes historie var denne hemmelighet holdt

skjult, for Gud ville først avklare om Israel ville si ja eller nei til Kongeriket med Jesus som Konge på Davids trone på Sion i Jerusalem. Dette var i Den nye Pakt, sammen med løftene om at Herren ville være med apostelmenighetene og gjøre sine tegn, under og mirakler, slik bl.a. Mark. 16 forutsatte.

Vi hedninger var holdt fullstendig utestengt fra dette (Ef. 2, 12). Vi hadde bare fått lov til i begrenset form å bli proselytter – unntaksvis altså – slik det også blir framstilt i Apg. 10 og Kornelius' hus, samt siden da Paulus reiste ut i Romerriket og brukte troende proselytter som en bevisst 'brekkstang' for å få det til å løsne hos jødene. Jøde først, så greker (Rom. 1, 16).

Proselyttstatus hos jødedommen under aposteltiden, har intet å gjøre med den frie nådekristendommen. Som proselytter måtte Mose matforskrifter overholdes (3. Mos. 17 mv.) slik apostelmøtet i Jerusalem besluttet (Apg. 15ff). ☐☐ Proselytter ble fristilt fra plikt til omskjærelse. ☐☐ Men går vi til tiden da hemmeligheten med menigheten var blitt åpenbart, sier Paulus det motsatte: ☐☐ "La derfor ☐☐ **ingen dømme dere** ☐☐ for mat og drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!" ☐☐ Kol. 2, 16-17.

Dette ene verset i Kol. 2, 16 ville være nok til å oppløse hele 7. dags adventismen, for her står det at sabbat-overholdelse var avlyst som noen plikt hos Kristus-troende! Samme med matforskrifter, som også adventismen falskelig omfavner. Men via Ellen Whites falske profetier og bibelutleggelser, har man fordreid Bibelen så mye som til at det som Paulus sier er over og ut, det er allikevel inne og en kristenplikt!

Jeg fikk nylig en gladmelding fra en troende på Sør-Vestlandet, at han takket være min avsløring av 7. dags adventismens falsklære, hadde klart å løsrive seg fra sekten! Han sprakk bl.a. fordi adventistene påstod at man ikke kunne fylle bensin på bilen på lørdagen! ☐☐ Helt sprøtt, ikke sant? De ville dømme ham for slike ting – men Bibelen sier: LA INGEN DØMME DERE...slik jeg siterte Kol. 2, 16-17.☐☐

Paulus sier også hvorfor: Fordi både matforskrifter, nymånedager og høytider og sabbat, var bare SKYGGEBILDER av det som skulle komme, for nå hører det troende frelste 'legemet' Kristus til. Underforstått, hører vi Kristus til, så skal derfra ikke lenger lovens påbud og forskrifter overholdes.☐☐

Ef. 2, 15 sier også tydelig: Mose lov med dens bud og forskrifter er avskaffet hva gjelder menighetens frie nådefrelse. Fordi menigheten består av både jøder og hedninger, satt likt, måtte Paulus poengtere dette med frihet fra loven.☐☐

Hedningene i menigheten, de visste allerede om at de ikke hadde vært under loven, for de hadde vært utestengt. Og de få som hadde kommet seg 'innenfor' fikk bare status som proselytt, og var således ikke en fri troende, men avhengig av den velsignelse Gud hadde lagt over Israel.

EKTESKAPS ASPEKTET VEDRØRENDE ISRAEL

Så kommer vi over på den delen av Den nye Pakt til Israel, som er blitt oversett i stor stil av pinsekarismatikken mest, men også kirkelige bevegelser innen lutherdommen.☐☐

De sistnevnte er jo som kjent ikke blant den delen av kristenheten som driver med okkulte manifestasjoner som healing, exorsisme og tungetale. Men pinsekarismatikken har gått i den fella at de uten å forstå dette, er i kompaniskap med djevelen, som på grunn av uvitenheten har dåret dem og får dem til å tro at det er Gud som utfører helbredelser osv. i deres møter og kampanjer. (Se☐☐ egne artikler og bøker om disse ting her på nettstedet).

Det er bare Israel som har fått dette ord fra Gud noensinne: Jeg er din ektemann!

Aldri i verdens- og bibelhistorien har Gud noensinne talt slike ord til oss hedninger. Verken før, under eller etter☐☐ at Kristus var her.

Dette er hovedgrunnen til at hedninger i tiden med Israel bare kunne være 'proselytter' – det vil si, leve på **goodwill** *imot de egentlige forskriftene i Guds pakter*, og slik skrape til seg litt velsignelse. For vi var de facto HELT UTESTENGTE formelt. Ef. 2, 12. Hedning kvinnens ord i Matt. 15, 24-27 er helt betegnende for denne åndelige stillingen:

*"Det er sant Herre! Men de små hundene (hedninger som jeg) eter jo av smulene som faller fra bordet hos **deres herrer.**"*

Hun medgikk at det var sant: Hedninger var bare å sammenlikne med hunder som jo hadde sine herrer å lyde og å bli foret fra. Og så anerkjenner hun at *Gud hadde satt Israel øverst i næringskjeden*: Vi hedninger lever jo bare på de velsignelser som Gud har gitt våre herrer, vi blir frelst ved å underkaste oss Israel. Vi lever på SMULENE!

Dette var det også skjøgen Rahab gjorde da Josva kom og inntok Jeriko på Guds ordre! (Jos. 6, 17). Rahab, lik hedningekvinnen i Matt. 15, *velsignet Abrahams ætt, jødene, og Jesus kunne da innfri hennes ønske – hun fikk et Guds mirakel.* Rahab velsignet Abrahams ætt ved å skjule speiderne så de ikke skulle bli drept. Hun ble dermed reddet.

Hverken hun i Matt. 15 eller Rahab i Jerikos fall, kunne bli *ekte del* av Herrens hustru, Israel. Bare Abrahams ætt – de troende israelitter og jøder – kan være Herrens hustru, og Herren være deres ektemann. Proselytter får lov *'Å bo i huset og spise seg mette'* – men de blir ikke dermed Herrens hustru åndelig talt. Forstår leseren dette?

Dermed vil vi bedre forstå at vi, til tross for at vi nå er i Kristus og er frelst, ikke kan gis Den nye Pakt. For pakten er en GIFTEPAKT i åndelig betydning, den er forbeholdt ene og alene 'Lammets hustru' som er Israel i Tusenårsriket. For Herrens hustru er nå BORTSTØTT og forlatt.

Pinsekarismatikken har snudd alt på hodet, for de lærer at menigheten er Jesu brud (hustru) og Jesus er menighetens brudgom (ektemann). Derfor forstår de heller ikke Åpenbaringsboken der disse ting blir detaljert omtalt. I Bibelen finner vi bare én trosgruppe som noen gang er blitt kalt for å være Guds hustru: ISRAEL. Ikke et hvilket som helst Israel, men det troende Israel, de messianske jøder slik det skal bli i Tusenårsriket.

Da Israel falt i Apg. 28, 25-28 i år 62 under Paulus' konfrontasjon med dem, ble Israel igjen overgitt til undergang...som en fraskilt hustru uten de rettigheter hun hadde da hun var hos Herren: Landet hennes ble tatt fra henne og hun ble jaget ut og måtte oppholde seg ute hos oss hedninger – og det har blitt nær 2000 år med eksil i fremmede land.

HERRENS HUSTRU ER BORTSTØTT FOR EN TID

Jes. 54 er jo et tydelig *ekteskapskapittel*, der Herren utmaler sin frafalte kones plager og status. Og framtid. Versene 5-7 viser med all tydelighet det som skjedde ved fallet i Apg. 28:

5: *For din skaper er din ektemann, Herren, hærskares Gud, er hans navn. Og Israels Hellige (Kristus!) er din gjenløser, all jordens Gud kalles han.*

6: *For Herren kaller deg som en forlatt kvinne med sorg i hjertet. En ungdomshustru – skulle hun forkastes? Sier din Gud.*

7: *Et lite øyeblikk (de totusen år siden fallet i Apg. 28) forlot jeg deg, men med stor barmhjertighet vil jeg samle deg (Matt. 24, 31 og 2. Tess. 2, 1- samlingen gjelder ved Jesu komme).*

Jesu kommende hustru, Israel når de samles slik vi ser i Matt. 24, 31 og 2. Tess. 2, 1, er i det nasjonen har fått den store trengselstiden Jesus advarte mot.

Denne tiden blir av Jesaja kalt 'En hevners dag' i Jes. 61, 2 – en dag da Kristus kaster straff og trengsel på dem fordi de vanhelliget

Herren Kristi navn ute hos oss hedningefolk i den tiden som har gått fra Israels ødeleggelse i år 70 og til Herrens gjenkomst. Dette forhold blir behandlet av Esekiel i hans 36. kapittel. Og vi skal se på dette.

For under aposteltiden var det Jer. 31, 31-34 om Den nye Pakt til Israel som var utgangspunktet, for det tales der om "Israels hus og Judas' hus" – altså slik Israel var oppfattet i aposteltiden, et delt folk. De ti stammene var ute i diasporaen, og bare Juda og Benjamin samt Levi holdt hus innen Israels land (Jak. 1, 1). De ti var landløse siden assyrerkongen hadde jaget dem ut i 721 f. Kr. og erstattet dem med hedninger fra omkringliggende fønikiske kystlandskaper. Derav Samaria-problematikken (Joh. 4).

Men Den nye Pakt ble som nevnt forkastet/abortert ved Israels fall i Apg. 28, 25-28. Og har ligget på is, og vil ikke tas fram igjen før trengselstiden for Israel (Jakob) starter opp ved Elias' komme fra himmelen etter at menighetens tid på jord er over (Matt. 17, 11 – Mal. 4ff).

Esekiel 36 taler – lik Jer. 31 – om Den nye Pakt, men i motsetning til Jer. 31 som var det første tilbudet til Israel om pakten, så blir Esek. 36 og omtalen av pakten satt i direkte forbindelse med Den store Trengsel, en straffetid først og deretter en gjenreisning for Israel som et folk for Gud og Kristus: I Esek. 36 ser vi at pakten skal bli påtvunget ved trengselens gru og plager, og det blir bare en rest av Israel som blir frelst, 5. Mos. 28, 32 og Sak. 13, 8.

Mose profeti sier "...bare en liten flokk skal bli igjen..." og Sakarja sier "...bare en tredjedel skal bli spart..."

De som kommer ut av trengselen blir så det troende Israel, det som blir betegnet som 'Lammets hustru' i Åpenbaringsboken – Herrens hustru, slik hun alltid var tiltenkt. Men som i tiden med menigheten hadde vært fra-separert fra Herren på grunn av utroskap i åndelig betydning.

I Den store Trengsel ser vi denne Herrens fra-separerte kone som en skjøge, *Babylon den store*, som hadde som by Jerusalem, den by i Bibelen som ligger fordelt på syv høydedrag. Ap. 17 og 18. I denne tiden kalles Jerusalem for 'Egypt og Sodoma'.

Ødeleggelsen og brenningen (Ap. 17, 16-18) av Jerusalem, Babylon skjøgen med dens talmudiske Kristus bespottende lære, medfører å bli brent og herjet, helt i overenstemmelse med Esek. 36 – der vi ser Herren sende ødeleggelser mot nasjonen for alle hedningefolkenes åsyn. Vi blir altså tilskuere, på utsiden, av hva Gud gjør med denne fra-separerte hustruen, for hun vil ikke omvende seg fra åndelig hor.

Det må egyptiske plager og ild til for å få henne til å komme tilbake til troskap mot Herren. Når da plagene blir for utholdelige, kommer Kristus for å stoppe disse plagene, slik han sa i Matt. 24,22. Og Herren står da tilbake med den lille flokken Moses forutsa, og som hos Sakarja telles opp som en tredjedel av landets innbyggere. De øvrige er omkommet i Herrens doms handlinger mot skjøgen, den fra-separerte og gjenstridige hustruen sin.

ESEKIEL 36 – ENDETIDENS GJENOPPTAKELSE AV DEN NYE PAKT SOM TILBUD TIL ISRAEL

Det er i Esek. 36, 19-28 vi finner hele endetidens forløp i forhold til at Israel endelig kommer til å ta imot Den nye Pakt i Jesu blod, den pakt de nektet å akseptere da apostlene forkynte den for dem i årene 32 til 62 e.Kr. Og for hvis benektelse Israel falt helt fra Herren deres Gud, Kristus, den rette ektemannen til Israel i all tid!

Ser vi Paulus' utleggelse i Hebr. 8 og 9 om Den nye Pakt, så viser han ikke til Esek. 36 – men til Jer. 31, 31. For der talte Jeremias om "Israels hus og Judas hus" – det vil si slik som jødedommen var på Paulus' tid, delt og ikke samlet til ett i landet.

Dette ligger nå tilbake i tid, og Jer. 31, 31 er ikke lenger relevant i så måte. Profetien er brukt opp. Tilbudet ble forkastet av Israel,

og de falt fra Gud – de ble, slik Jes. 54 sier, en fra-separert forstøtt ungdomshustru – som i tidene siden har lidt av dette, rettmessig.

Paulus kunne ikke vise til Esek. 36, ganske enkelt fordi der tales det om en framtidig aksept av Den nye Pakt *etter at denne utro hustru har vært rensset gjennom Den store Trengselstiden.*

Og i Esek. 36, tales det ikke til Israels hus OG Judas hus, men bare til Israels hus. Hvorfor? Jo, i Esek. 36, er det endetiden og Israel er blitt gjenforent inkludert alle de tolv stammene tilstede i landet i trengselstiden, Åp. 7 og 14. De 144000 evangelistene som er 12000 fra hver av de tolv stammer i Israel.

Vi går igjennom de ni versene i Esekiel 36 som taler om endetidens straff og gjenopprettelse:

19: Jeg spredte dem blant folkene, og de ble spredt omkring i landene. Etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.

Her taler profeten om, ikke det Herren gjorde da han sendte Israel til Babylon, som bare er ett land i Bibelen i tiden da Nebukadnesar tok dem i år 586 f. Kr. Esekiel ble jo sendt nettopp til Babylon for å refse og belære det deporterte Israel i utlendigheten. Nei, her i vers 19 taler Herren om en framtidig hendelse: Forkastelsen av Kristus i Apg. 28, 25-28 – *de ville ikke omvende seg,* slik Paulus siterte fra Jes. 6 og dommen der. En dom som også Jesus hadde sitert jødene i tiden før korsfestelsen. Men i Apg., 28 ble dommen i Jes. 6 gjort endelig. Israel falt, og ble – slik verset ovenfor også viser oss – *spredt omkring i landene – etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.* Hvilken ferd? Hvilke gjerninger? Jo, de forfulgte og slo og plaget og drepte apostelforsamlingene, slik vi har vitnesbyrd om i Apostelgjerningene. Helt i tråd med Jesu profetiske lignelse i Matt. 22, 7 – der Herren (Kongen) sender ut sine hærer for å drepe disse (fariseerne) som hadde myrdet Kongens utsendinger, apostlene, og sette fyr på deres by Jerusalem! Dette skjedde nøyaktig som Jesus forutsa i år 70 e. Kr.

I lignelsen om det fruktløse fikentreet i Luk. 13, finner vi at Herren gav Israel 'Ett ekstra nådeår' (se Jes. 61, 2 om nådeåret, som tilsvarte Jesu jordiske livstid på cirka 33 år) – noe som stemmer med Apostelgjerningenes tidsforløp, på drøyt tretti år. Dette ekstra året ble gitt Israel, og de som spadde opp jorden rundt det visne fikentreet var apostlene, og de la på gjødsel – det vil si de forkynte Den nye Pakt og løftet om Kongeriket i Israel dersom de ville omvende seg som nasjon.

20: Da de kom til de folk som de kom til, vanhelliget de mitt hellige navn, og det ble sagt om dem: Dette er Herrens folk, og likevel måtte de dra ut av hans land!

Vers 19 har alt vist oss at dette ikke var tiden i Babylon, men en tid da de ble spredt i LANDENE, i flertall, i de fleste av verdens kjente siviliserte nasjoner. Slik historien nå jo viser oss som faktum.

Vers 20 ovenfor påpeker et meget alvorlig faktum, og som ofte oversees av kristen-sionistene med overlegg: Jødedommen i diasporaen VANHELLIGET HERRENS NAVN (Kristus) blant de folkeslagene de bodde hos. Og profeten påpeker enda et forhold, som er like alvorlig: Folkeslagene som måtte legge merke til jødernes oppførsel overfor Kristus, begynte å håne og rope nedsettende etter dem, fordi de vanæret Kristus med sin urene Talmud-lære som går imot Kristus både med skjellsord og bespottelser av Kristi navn. Alt stemmer med historien slik Esekiel framstilte det før det skjedde!

Hedning nasjonene i alle år siden år 70 e. Kr. har ledd og hånet jødedommen (som fortjent!) og ropt: Ha, ha, ha – dere kalles for Herrens folk, og allikevel har dere blitt så hardt straffet at dere ble kastet ut av landet. Dere må ha syndet grovt mot Herren!! Ikke så pene ord å få slengt etter seg, men Herren synes at de fortjener å høre det, slik han sier i Esek. 36, 19 – han *dømte dem etter deres*

onde gjerninger. De må betale prisen.

21: *Det gjorde meg ondt for mitt hellige navn (Kristus), som Israels hus hadde vanhelliget blant de folk som de var kommet til.*

Verset taler for seg selv: Herren hadde det vondt (se Matt. og Jesus som gråt over Jerusalem og alt det som skulle skje på grunn av jødernes forkastelse av ham) – at de skulle også i lang framtid vanhellige Kristi navn blant oss hedningefolk, der de bodde.

22: *Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Ikke for deres skyld gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant de folk som dere er kommet til.*

Her henviser Herren til den frelse som skal bli rest-Israel tildelt etter trengselstiden som han først skaper. Fordi de vanhelliget Herren Kristus ute hos oss hedningefolk, skal han komme og straffe dem – for så å frelse dem som omvender seg i denne straffeperioden! Og da er det for sitt hellige navns skyld, og ikke for Israels skyld! Streng tale, men så sant så sant.

23: *Jeg vil hellige mitt store navn (Kristi navn, som nå har vokst seg stort i verdens nasjoner...vi hedninger har tatt imot Kristus), som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere (jøder) har vanhelliget blant dem. Og folkene (vi hedninger i endetiden) skal kjenne at jeg er Herren, når jeg helliger meg PÅ DERE (Israel) for deres (hedningefolkenes) øyne.*

Her ser vi at det er ikke vi hedning folk som blir straffet i Den store Trengsel, slik pinsekarismatikken falskelig hevder. Men det er Israel, fordi de har spottet (på engelsk: *You have profaned My Holy Name among the gentiles...*) Kristi navn ute hos oss hedninger i alle århundrer. Vi beskrives som forskrekkede tilskuere, på utsiden av trengselen, og vi vil bli skrekkslåtne av ærefrykt når vi ser hvordan overnaturlige tegn og katastrofer rammer det sionistiske ulovlige Israel i endetiden.

At Herren vil 'Hellige seg på Israel for hedning folkenes øyne' slik vi leste, betyr selvfølgelig en straff og en hevn for all ondskap jødedommen har utgjort i tiden siden år 70. Tiden med menigheten og den frie nåden i Kristus, er av jødedommen i verden blitt brukt til å modnes i frafallsyndens til dom. Denne modning ser vi kommer til et klimaks her i Esek. 36, likesåvel som vi leser om de 7 segl, 7 basuner og 7 vredeskåler i Åpenbaringsboken.

24: *Jeg vil hente dere fra folkene og samle dere fra alle landene, og jeg vil la dere komme til deres eget land.*

Vers 24 står i sammenheng med vers 25, men la meg først kommentere: Her, endelig, får vi den ekte og virkelige lovlige samlingen av Israel som nasjon. Den overkjører den ulovlige FN-mandat baserte hendelsen i 1948 – der landet ble proklamert bare pga. hedningenasjonens vedtak, imot Guds ord, om å gi jødene Palestina.

Dette var en helt ulovlig handling i forhold til Gud og hans dom da han sendte Israel ut i verdens nasjoner i år 70 ved romerkrigen. Herren dømte dem etter deres gjerninger, sier profeten. Denne dommen har ikke siden blitt trukket tilbake fra Herrens hånd. Tvert om, den blir stående, og DERFOR KOMMER OGSÅ DEN STORE TRENGSEL.

Herren har med vilje latt Israel modnes i synden til dom, slik at den avsluttende dommen, 'Hevnens dag' i Jes. 61, 2 kommer og avslutter Israels lange trass imot Kristus. San Remo konferansen ved Folkeforbundet og i ettertid FNs mandat-vedtak har ingen overprøvende myndighet i forhold til Gud og hans profetiske ord og dommer. Israel er ennå under den mosaiske samt den messianske forbannelsen på grunn av deres harde ubegrunnede Kristus-forkastelse gjennom århundrene. Herren har spart opp en 'Hevnens dag' som skal ramme dem, hardt! Det blir bare en tredjedel tilbake. Kristen-sionistene bør snarest trekke seg unna, med sin falsklære om Israel, og gå i seg selv.

25; *Og jeg vil stenke rent vann på dere, så dere skal bli rene. Fra alle deres urenheter og fra alle deres motbydelige avguder (antikrist etc) vil jeg rense dere.*

Vi ser her Israels ugudelige status – som faktisk er den samme status de har den dag i dag. Men i endetiden eskaleres dette kraftig, da Antikrist kommer og påstår han er jødernes rette messias og konge, og setter seg i templet og forlanger tilbedelse (2. Tess. 2ff).

Hvitmalingen av Israel som 'Guds folk' og dermed velsignet av Gud, falmer totalt her, hvilkalkingen flasser av og deres urenheter blir påtalt av Herren med påfølgende straff.

Renselsen han påpeker viser til Den nye Pakt i Jesu blod: De må tro Jesus for å bli Guds folk og rettmessig eie landet. Ved troen på Kristus blir dem renset, og disse utgjør en tredjedel av landet, og vil gå inn i Tusenårsriket og ha Jesus som Herre og Konge.

26: Jeg vil gi dere et NYTT HJERTE (her har vi Den nye Pakt og Ånden), og en ny ånd vil jeg gi inne i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød (de 2000 år med modning i synd) og gi dere et kjødhjerte (bli mottakelige for Ånden og Kristus – ingen Kristusfornektelse mer i jødedommen).

Det er tydelig at her, slik som en gang på pinsedag i Apg. 2, kommer Den nye Pakt opp igjen, og endelig tar Israel imot pakten og blir frelst og går inn i Kongeriket i Israel og skal ha dette i tusen fulle år.

Det blir de to profetene i Åp. 11 og deres disipler, de 144 000 i Åp. 7 og 14 som blir forkynnere av pakten under trengselstiden. Frukten av forkynnelsen (Matt. 24, 14) blir at i allfall en tredjedel av landet mottar Kristus, og får se Herren komme fra himmelen i stor kraft og herlighet slik han lovte i Matt. 24.

27: Min Ånd vil jeg gi inne i dere (pinsedag påny for Israel!), og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem.

Her ser vi tydelig at nådeevangeliet er borte, for loven med dens pålagte gjerninger vist i troen, kommer tilbake. De får kraft ved Den Hellige Ånd til å holde Guds lov og Kristi bud, slik det var i aposteltiden, og vise troens lydighet til budene i Den nye Pakt.

28: Dere skal bo i det landet jeg gav deres fedre. Dere skal være mitt (Kristus) folk, og jeg vil være deres Gud.

Endelig blir det stadfestet at de lovlig nå eier landet, etter at Tusenårsriket er virksomt og Jesus sitter som Konge i Jerusalem, på tempelhøyden Sion. Herren har tatt tilbake sin fra-separerte hustru, Israel, og nå vil hun leve i lykkelig åndelig ekteskap med sin ektemann: Kristus, i den ektepakt som jo Den nye Pakt til Israels hus er.

Den ekte bibelske sionismen har kommet, som forutsetter hele Israel i tro på Kristus og i lydighet til ham – og ikke som i våre dager, en krigersk Kristushatende nasjon full av ugudelighet, og som blir støttet av avsporete 'kristne' grupper som ikke har lært seg Bibelen rett.

Mye mer kunne sies om Esek. 36 og at Den nye Pakt vil igjen bli holdt fram for Israels aksept. Men dette får holde. Vi har sett i forskjellige faser at Israel er eneste adressaten til Den nye Pakt i Jesu blod. Menigheten har aldri vært under Den nye Pakt – vi var som Paulus lærer, utestengt fra paktene og løftet (Ef. 2, 12).

Vi har sett helt tydelig at Den nye Pakt i stor grad er en EKTEPAKT mellom en mann og hans hustru, nemlig mellom Kristus Jesus og det nye troende framtidige Israel som kommer frelst ut av den trengselstiden vi har sett på ovenfor.

I like liten grad som du – om du er en gift mann – ville tatt din kones flotte gaver (smykker og personlige eiendeler) og uten videre strødd disse ut på gaten der ute, i like liten grad finner vi at Kristus ville strødd ut i verdens nasjoner de personlige eiendelene og gavene som tilhører hans fra-separerte hustru, Israel, en hustru som skal tas tilbake til ham, slik jeg har vist til fra Bibelen.

Helbredelsesgavene og miraklene for øvrig, tilhører først Herren, og dernest den ene utvalgte han gir dette til: Det nye Israel vi ser

kommer ut av trengselstiden. Da hans 'hustru' falt ved sitt hovmod og trass i år 62, Apg. 28, 27 (hun ville ikke omvende seg) – beholdt Herren de gavene som var betrodd henne – for så å hente de fram igjen når hun endelig har omvendt seg gjennom trengselstiden. Disse gavene vil glitre og skinne som helt spesielle smykker – og hele verden vil si om henne: Se, for en elegant og vakker kvinne, Herrens hustru, smykket med mirakeldiamanter som gjør hennes folk friske, - hun er heldig som har en så rik mann!

Jesus ville aldri begå verdsliggjøring av disse mirakelgavene og strø dem ut fritt i hedningenasjonene – de skal bare pryde hans utvalgte kone, Israel i□□ troen, etter trengselstiden.

Men disse sannheter blir fornektet sterkt av pinsekarismatikken først og fremst, samt deler av lutherdommen og andre grupper.

Måtte de begynne å høre på rett bibellære og begynne å forstå disse enkle fakta!